

frittfall

MEDLEMSBLAD FALLSKJERMSKJØNEN NORGES LUFTSPORTSFORBUND NR. 2 2004. 51. ÅRGANG

HøyPuls

KITTREDAKTØR

Jeg tok en tur til Åra for å samle sammen stoff til Frittfall en helg sent i mai. Vogna var iskald, det snødde to dager på rad, og vinden holdt på å rive taket av hangaren. Likevel var feltet fullt av blide folk – elever på kurs, lag som skulle hoppe Norgescup, deltakere på tandem instruktørkurs og videoutsjekk, stab og løse fugler med nye fotoapparater eller videokameraer som gledet seg over at "våren" og hoppesongen var kommet. Etter en vinter full av forberedelser; nye rutiner i manifest, instruksjoner og sikkerhetsplakater, en tett pakket aktivitetsplan, og planer for NM, er det selvsagt godt å komme i gang.

Ildsjeler driver norske hoppfelt frem til å bli av de mest velsmurte. Store boogier arrangeres også på Grenland, Voss og i Tønsberg. Det bygges nye klubblokaler og landingsområdene utvides. Store turbinmaskiner flyr hoppere landet rundt, hele sesongen. På Sørlandet har en gjeng etablert seg som produsenter av hoppdresser, og håper å skaffe seg et levebrød av det.

Det myldrer av FS og VFS lag, mange rett fra basics, alle ivrige etter å satse. Mot NM og mot høyere mål. Andre tar instruktørutdanning i AFF, tandem, eller skjermkjøring. Vi importerer instruktører, eller sender ut egne for vinteren, for å bli bedre i FS, VFS, skjermkjøring og wing-suitflyging. Bedre, så vi kan delta på neste verdensrekord i størrelse eller antall poeng, eller i alle fall ha det gøy med mange på de store boogiene. Det er foreløpig ikke nordmenn som går for rekorden i å lande minste skjerm, men det er nordmenn som har innehatt verdensrekord i største nasjonale formasjon inntil nå.

Det skjer masse her mellom bakker og berg utmed havet, og vi er flinke til å få med oss hva som skjer på "hi sia" også. Frittfall skal få med seg alt viktig som skjer. Det krever mye oppsøkende arbeid, og en stor porsjon godvilje fra frivillige skribenter og fotografer, å få Frittfall så oppdatert at vi virkelig kan ta pulsen på miljøet. Derfor er jeg glad for at to journalister nå har begynt å skrive i bladet, Nina Nordbø og Tore Nagel. Tore er fra nå fast redaksjonsmedlem. Vil du være med der det skjer? Du har adressen min. Blue skies!

kolofon:

redaksjonen: ansvarlig redaktør onse/økonomi: KITT GRØNNINGSTATTER - quittia@online.no

• redaksjonsmedarbeider: MARIANNE HOLST - marianne@fallskjerm.no • TORE NAGEL - torenag@online.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallsjermseksjonen/Norges Luftsportforbund. Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørspalten. Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO. Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

innhold

Aktuelt

- 4 **Jippi og hjelp** ny sesong
- 8 **Magical Mystery Tour og Go Vertikal** konkurranse i Voss
- 14 **Bail out** Det er mer mellom himmel og jord...
- 18 **Påskeboogie** NTNU
- 20 **Thai Sky Festival** Fia har fått B!
- 24 **Tramp i kalotten** eller Du må ha briller for å skyte spurv
- 30 **Sikkerhet** en formel
- 32 **Pittz** Picknick in the twilight zone

Konkurranser/lag

- 36 **Basics** rookies og advanced
- 42 **Sola skinner alltid** i California
- 44 **Arcteryx** nytt lag igjen
- 46 **Freestyle** ny konkurransegren - øvelsene

Organisasjon/forbund

- 56 **Vil du ha færre reservetrekk?** Knut Magne Ekerhovd
- 58 **Rett og plikt** til å gripe inn ved brudd

Sett og hørt

- 60 **Down'n'dirty**
- 64 **Klubbalbum** Voss, Grenland, Stavanger
- 70 **Fallskjermhoppere på tur** Joris' base story

Materiellfrist

Materiellfrist for Frittfall #3/2004 er
30. juli

Send stoff, ideer eller spørsmål til
quitila@online.no.

FRANCISCO NERI**Foto.**
ALCHEMY FREEFLY TEAM ORGANISERER
VERDENS BESTE FREEFLYERE – OG DET BLIR
VERDENSREKORD!

Fippi og hjelp

– ny sesong!

PÅ VEI INN PÅ FLYET SAMMEN MED
ET LASS AV FOLK I DRESS OG SLIPS,
ØNSKER JEG MEG EN FALLSKJERM
PÅ RYGGEN I STEDET FOR EN RYGG-
SEKK FULL AV PAPIRER.

NINA NORDBØ **TEKST**
EKS LINE-ELEV I NIMBUS,
A-SERT 2003, B-SERT 2004
PÅL ARVEI **FOTO**

Sola steiker, rullebanen skimrer i varmen,
det er nesten vindstille og himmelen er
blå og pent strødd med hvite sukker-
topper. En perfekt dag. For hopping.
Hvis det ikke var for at jeg var på
Gardemoen på vei til lassevis av
møter i Stockholm.

Vi er i glasskorridoren på vei inn til
flyet i svett, lang kø full
av alvorlige ansikter og
stresskofferter. Jeg har
allerede satt i gang
tankerekka om neste tur
til hoppfeltet. Humøret er
på stigende kurve, jeg har
fått i meg litt kaffe, jeg
elsker å fly og har
fått vindusplass foran
vingen, det er vår og

morgenen er ikke så verst. Idet maskinen ak-
selerer mot take off, lukker jeg øynene og
tenker at å fly har fått en ny dimensjon etter
at jeg begynte å hoppe fallskjerm. Det har
blitt umulig å stoppe assosiasjonene.

På med dressen, sele på riggen, hopp-
mester som roper folk ut, sjekk av utstyr,
høydemåler på null, spent venting på flyet
som er på vei ned til oss, latter fra de lugne,
nervøse blikk fra rookiene, konsentrasjonen
som snart senker seg over alle. Løping inn i
flyet, kjapp-kjapp, presse seg inn mellom
beina på den bak, lirke føttene inn i et
mellomrom som egentlig ikke er der, høre
motoren dure på, klar til å ta av.

Jeg blir presset tilbake i setet, kribling i
magen, kunne vært et annet sted, over
Solastranden, over Rygge eller Østre Åra.
Bakken forlater oss der nede, vi stiger og
trær og hus blir mindre og mindre. Det er
grønt og vakkert og himmelen blir større og
større, glad følelse i magen. Utsikten gir en
god befriende følelse. Crewet demonstrerer
sikkerhetsutstyret, en flytevest. Vi som ikke
skal over vann i det hele tatt.

Jeg ser på sidemannen, han er rød i ansikt-
et og svetteperlene glinser i pannen, uten at
han tar av seg blazeren av den grunn. Han
lukter vondt og litt for sterkt av aftershave.
Jeg kikker ut vinduet, ser en stor dott av en
sky nærme seg, flirer av tanken på hvor
vondt det kan lukte i et fly fullt av hoppere
når det begynner å bli tid å åpne luka.

Spesielt foran i et lite Cessna på drøye 3000
fot, med fire line-elever som psyker seg opp.
Prompehumor på høyt plan...

Hvor høyt er vi nå? Kanskje 7000 fot? Det
begynner å bli vanskelig å skjelne husene fra
hverandre nede på bakken og vi flyr inn i et
ullteppe av et skydekke som gjør verden
ugjennomsiktig. Jeg husker første hoppet
gjennom skyer, hører stemmen til HM i døra,
med streng beskjed om å sirkle i rolige
360°er i skjerm til vi var gjennom. Hvor vilt
det følte, å hoppe ut i alt og ingenting.
Husker den ultimate skjermflyginga, en varm
sommerdag over Rikssenteret, hvor himmel-
en var gnistrende blå ispedd poff-poff kritt-
hvite dotter, hvor utrolig vakkert det var å
høyresvinge inn i et juv av skyer, helt alene i
verden og like happy som Lille My...

Marsjhøyde 30 000 fot, opplyser kap-
teinen. Verden der ute er magisk, sol over et
gedigent grått ullteppe ispedd et hull her og
der som slipper lyset ned til svenske dalfører.
Sverige ble et nytt og bedre land etter som-
merboogien på Nässinge, til og med tursit-
handlebyen Strömstad ble ålreit etter den
turen. Dager med regn, våte telt og altfor
mange folk i bilen-turer til kino og puber for å
korte ned ventetiden. Før himmelen åpnet
seg igjen og den fine gamle Antonov'en
kunne ta oss med opp. Den sommeren 15
sekunder stabil X fort kunne bli avbrutt av
ukontrollerte saltoer og landingene enten
var små katastrofer eller myke som silke.

Puh! Så glad jeg er for å ikke være så redd for
å stå i døra lenger. Egentlig et under at så
mange kommer seg gjennom den fryktelige,
grusomme tørr-i-munnen-angst-fasen. Og
sett i Da Vinci-perspektiv, er det ikke et enda
større mirakel at så mange små mennesker
faktisk kan stupe ut av fly over hele verden,
suse gjennom luften frie som fugler, henge i
skjerm i himmelens hemmelige stillhet – og
så lande trygt på landjorda, glade og klare
for mer?

Jeg gleder meg til ny sesong, til å våkne til
blå himmel, til turene opp i fullstappet fly, til
opp-ned-utsprangene, til å leke med noen
andre der oppe, til å få til enda smoothere
landinger, bli sår i fingrene etter dagens
pakninger, dotter i ørene, hopp i solned-
ganger og kalde pils sammen med fine,
kjente og ukjente folk på hopptur.

Whoops, der var Arlanda, en time over på
no time. Kø ut av flyet, kø for å hente bagasj-
en, kø for å få drosje og så psyke inn på å
lande alle møtene der inne i byen. Sola skin-
ner her også, men det blåser hardt og is-
nende kaldt. Virkelighets-sjekken går helt
greit. Sesongen er uansett på vei, og jeg
gleder meg som en unge til saltoer ut av fly-
et, farten gjennom luften, horisonten, å le
høyt helt alene der oppe, se andre lande der
nede... Den barnslige følelsen av å ville en
gang til og så bare gjøre det en gang til, er
ubetalelig!

PD RESERVE

So, you're not happy
unless you're head down
going Mach 2 with your hair on fire!

Well, we aren't happy unless we are building you the strongest toughest reserves that money can buy.

PD Reserves feature strength and toughness like no other Reserve on the market.

Features like I-beam construction, along with spanwise and chordwise reinforcement make our Reserves the toughest Reserves out there.

Openings, flight and landings ... PD Reserves are Performance Designs canopies at heart. Responsive, predictable handling, excellent glide in deep brakes and outstanding landing. NOW Offering the new 106.

The Proof Is In The Performance

Some body positions (i.e. head down, stand up, and long dives) may enable the user to reach speeds and attitudes, beyond which your equipment has been designed and tested. Deployments outside of your equipment's operational limits could cause any/all of the following: extremely hard openings, equipment failure, severe bodily injury, ejection from the harness, or death.

Performance Designs Inc., 130 E. Int'l Speedway Blvd., Deland, FL 32724
(386) 738-2224 Fax (386) 734-8297 www.performedesigns.com

**Performance
Designs Inc.**

Freefly

Verdensrekord

OVER EN LANGHELG FØRSTE
MAI BLE DET SATT TO NYE
VERDENSREKORDER I
FREEFLY STORFORMASJON PÅ
PERRIS VALLEY SKYDIVING, CA.

KITT**TEKST**
FRANCISCO NERI**Foto**

Alchemy Freefly Team organiserte rekordhoppingen. Torsdag satt en 39-manna, og fredag en 42-manna som nå står som verdensrekord. Lørdag var en 45-manna nesten i boks, men dommerne var enige om at det ikke var tydelig nok bevis for at de kunne godkjenne denne formasjonen.

De beste freeflyerne i verden deltok, og hoppingen skjedde uten uhell av noe slag.

Magical Mystery Tour 2004

DET VAR MED STOR SPENNING JEG SATT I FLYET PÅ VEI NED TIL PORTUGAL I ÅR. MED NESTEN TRE TIMER I VINDTUNNELEN I ORLANDO VISSTE JEG AT TING VAR PÅ PLESS I FRITTFALL, MEN HVA MED LANDINGENE?

ENDRE JACOBSEN
(BOKOR@TISCALI.NO) **TEKST**
OLE KRISTIAN LARSEN OG
MARTIN KRISTOFFERSEN **FOTO**

Jeg hadde lånt med meg en Safire169, men måtte vente med å komme meg i lufta på grunn av skyer de to første dagene. Lørdagen var vi i lufta. Dagen var satt av til tilvenning for deltakerne etter en lang vinter. Det var med en rar følelse jeg kastet meg ut fra flyet, vel vitende at det ikke var noe vann å lande i mils omkrets. Jeg trakk skjerm i 7.000 fot og testet ut skjermen på vei ned. På landingsområdet som består av utrullet fotballbanegress går det en asfaltstripe på tvers, og selvfølgelig landet jeg rett på denne. Jeg landet på beina og rullet rundt på siden, og kjente godt etter...

Det hadde gått helt fint! Nå var det bare å komme seg i lufta igjen og fortsette. Jeg hadde jo gjort unna asfaltlandingen allerede så jeg viste det ville gå bra. Jeg la til meg en teknikk hvor jeg landet på beina og skled meg videre på rumpa. Etter hvert ble det buttswopping, med myke landinger. Av totalt 76 hopp var 6 helt stående! En stor takk til alle som har hjulpet til på veien tilbake. Den er lang, men samtidig gitt noen verdifulle erfaringer å ta med seg videre.

Deltakerne i år viste høyt nivå, selv om noen også viste at de var på ferie, og pro-

gresjonen hos deltakerne var høyere enn noen gang. I tillegg var været på vår side. Med som instruktør var Nils, Martin, Dag, Mathias og meg selv. Mathias kom nedover første fem dager etter oss andre sammen med Syver'n. Vi delte inn i grupper og hver gruppe hadde sin instruktør. På de første uværsdagene brukte vi tiden til å gå igjen- nom teknikk og sikkerhet, samt skjerm- kjøring og landinger. Deltakernes landinger ble fulgt opp hele tiden på lik linje som fritt- falldelen, og fremskrittene var synlige. I lufta terpet deltakerne på headupflyging (bevegelse, svinger og grep), tracking på mage og rygg og etter hvert headdown. Vi luket bort en del uvaner og terpet på sikkerheten hele tiden. På sunsetløftene la vi inn tracking- hopp for gledens skyld hvor vi tracket inn i solnedgangen. Kveldene ble tilbrakt på 10er'n, pizzeriaen eller Hotstone. Mange la seg tidlig for å være i form til neste hoppdag.

Kvelden med Fuzzballturneringen endte med at vi kjøpte bordet av Kaféeieren og fikk sendt det med fly til Skive i Danmark. Videre gikk det med taxi til Hanstholm og med danskebåten til Bergen. Fuzzballbordet som er nevnt i militærguttas artikkel står nå på Voss. Inntektene går til SkyWalkerz VM deltagelse siden F/NLF ikke har lyst til å bruke penger på flere store grener i Norge.

Den virkelig store festen ble det først siste kvelden i Lisboa etter basicens slutt. Det virket som at det var en sliten, men veldig

fornøyd gjeng som satt på flyet tilbake til Gardermoen.

Nå er sommeren her, og mange freeflylag er i gang med treningen for sommeren. Ludens har tilbud om instruksjon på Voss hele sommeren, og ønsker man oppfølging som lag er det bare å ta turen til Ludenshytta.

Under GoVertical inviterer vi til femårs jubileet for basicen vår Magical Mystery Tour i den unge og umodne idretten freeflying. Alle tidligere deltakere er herved invitert til en spesiell happening torsdag 29.juli. Send meg en mail om du ønsker å komme. Ønsker du også å hoppe fra Beechen og delta på boogien, må du melde deg på GoVertical.

PEACE OF MIND

AIRTEC

Mittelstrasse 69

D-33181 Wünnenberg

Tel +49 2953 9899 0

Fax +49 2953 1293

www.cypres.cc

German Record Dubai 2004

CYPRES 2

Photo: Daniel Ramsbott

"Hvad laver du? Skal vi lave head-

JULA 03: "Hallå, Hans Olav, Håvard her. Er du med på freeflybasic, eller?"

"Tja, hvorfor ikke, hvor når?"

"Portugal i påska, skal visst være jævlig bra."

"OK, I'm in..."

HANS OLAV INGDAL,
SPORTSKLUBBEN 9-0 **TEKST**
MARTIN KRISTENSEN **FOTO**

Dette var opptakten til vårens vakreste even-tyr for rundt 15 vinterrustne freeflyere. Etter flere uker med gnaging om fri fra jobb, skole, koner, barn, elskerinner og lignende, kunne vi den 31. mars hoppe inn i leiebilen i Lisboa, en overfylt Opel, som nådde imponerende hastigheter i løpet av den 200 kilometer lange bilturen til hoppfeltet. Kort tid senere sto vi i hangaren til Skydive Portugal og ble hilst velkommen av staben. I regnvær.

Magical Mystery Tour arrangeres av Ludens, som består av Trio Ludens, Funkflyz og Skywalkers. Inngangsbilletten på 26.000 kroner inkluderte 50 hopp (hvorav 27 1:1 instruksjonshopp med video), teoretisk free-fly seminar, hotell og leiebil for hele oppholdet. Årets tur var den femte i rekken (jubileum, kasse of cause...), og med 3-gangerfreestyle-verdensmestere Nils og Martin, X-antall norgesmestere Dag og Endre, samt "landslagshopper i grønt" Mathias som instruktører, burde alt ligge til rette for bratt progresjon. Og det ble det.

Etter to dager med dårlig vær, som i stor grad gikk med til å drikke øl, spille kort og mobbe Nils og Martin for det danske språket, kom vi endelig i gang med hoppingen. Twin Otteren til Skydive Portugal går opp når det er "sånn passe mange" som vil være med, alt fra 10 til vel 20 personer. Tempoet på feltet var behagelig, man rakk fint å både pakke, slappe av litt, spise lunsj, slappe av litt til og lese avisen mellom løftene. En noe uvant situasjon for de Østre Åra vant av oss, men vi fikk bukt med rastløsheten etter

down?"

Uttales: "Ō-wa læ-war do? Skæ vi læ-wæ head-down?"

hvert. Etter et par dager med oppvarming dro vi til med instruksjonshopp. Både tempo og nivå ble lagt helt opp til den enkelte hopper, enten du ønsket å gjøre fem en-til-en hopp per dag, eller bare gjøre ett eller to. Andre forsøkte iherdig å få aksept for den nye og ennå ikke så kjente grenen rumpeswooping, med blandet hell. Mange av deltagerne fikk nok i særdeleshet øynene opp for tracking, da vi prøvde å dra i gang en større tracking-gruppe på sunset løftene. Stor fokus på sikkerhet både i lufta og under skjerm skapte en meget bra helhetlig ramme på basisen, som var nødvendig, da det var en del hopper der fra andre land, som til stadighet prøvde å ta livet av seg selv og oss andre. Hett tips, sørg for at irske hoppere forstår hva god spacing betyr. Og at det ikke må forveksles med loose exit.

Nytt av året var det siste og avgjørende eksamenshoppet. Det hele startet med at Håvard i forbindelse med sitt siste instruksjonshopp smilte og sa: "Jaja, de bli væ! æksamenshoppe de her da". Instruktørene tente på ideen og gikk over fra å være kompis til kjipe eksaminatorer. På veg opp på ditt siste "eksamenshopp" snakket ingen med deg, og i ca 10.000 fot fikk du en lapp der det sto hva du skulle gjøre. Hans Olav ble i tillegg trukket opp i skriftlig og fikk derfor ansvaret for denne artikkelen. Så var det bare å hive seg i det. Nerven var i høyspenn. Hvis du ikke bestod ville du bli tvangs-påmeldt til neste års magebasic. Tortur!

Basisen bød også på mange opplevelser utenom hoppingen. Tradisjonell portugisisk middag i vinkjelleren til hotellbestyrer Josef var en kveld som de fleste vil huske lenge, ja med unntak av Terje, da, som oppdaget den

500-liters vinranken i hjørnet, og så på det som en utfordring å tømme den før han la seg. Null hopp på han dagen etter, for å si det sånn... I tillegg, Martins trylletriks, mørkekjøring med longboard, og fleish und batatas på tier'n. Generelt så sørget billig øl for en svært lav kasseterskel, og det blir det fort moro av.

Den årlige fotballturneringen ble også denne gangen en stor begivenhet. "Landsholdet" (Dag og Martin) holdt vandrepokalen fra i fjor, og hadde store ambisjoner å få napp nummer to i boks i år. Den offisielle arenaen på kafeen i Moitas var klargjort, gammer'n bak disken hadde til og med vært frem på med oljekanna for å sikre maksimale forhold både under treningskampene og sluttspillet. Etter treningskampene var det to lag som utmerket seg. Landslaget hadde selvsagt favorittstemplett, med egne drakter og greier, mens ut fra intet hadde outsiderne "Sportsklubben 9-o" banet seg vei. "SK 9-o", fotballsportens svar på Happy Gilmore, hadde tidlig under treningskampene skapt furore og høy temperatur da de åpent sto fram som snurreforkjempere, men under stort press fra spesielt "landslaget" hadde de gått med på å følge reglene. Sluttspillet ble som ventet en duell mellom de to favorittlagene etter at noen useriøse hobbyspillere hadde blitt feid av banen i innledende runder. Finalen ble som ventet en triller, og avgjørelsen falt ikke før nest siste ball var droppet på plata. Et kanonskudd fra spissrekka sikret 2-1 seier til "SK 9-o", til glede for begge de frammøtte tilskuere. I ren seiersrus gikk alle deltagerne sammen og spleiset på fotballbordet, uten tanke på hvordan vi skulle frakte det til Voss. I skrivende stund står det visst i Danmark et sted...

Basisen ble avsluttet med en tur på byen i Lisboa. Som forventet ble dette et sjøslag av de sjeldne, og samtidig kvelden for lure løsninger. Per-Mattis var mildt sagt ikke fornøyd da han ble nektet adgang til en strippeklubb på grunn av at han hadde sandaler på beina. Dermed bar det ut i veien, stoppe første og beste taxi, spørre sjåføren om hvilken skostørrelse han har, deretter kjøpe skoene. For 20 euro og et par sandaler er de fleste taxisjåfører serviceinnstilt. Til alt hell og alles forundring rakk samtlige flyet klokken 11 neste morgen, de fleste i noe redusert tilstand og samtlige med skrapet konto.

Alt i alt gjorde vi mellom 70 og 100 hopp hver i løpet av basisen. To reservetrekk ble det også, med påfølgende letetur i krattet og, selvfølgelig – kasse. Alternativet tidligere

år har vært 20-30 hopp på Oppdal, med dertil hørende frostskeer i ansiktet og koldbrann på tærne. Portugal er definitivt å foretrekke.

Avslutningsvis ønsker vi å takke alle som var med; Terje "Wine'o'holc" Winter, Lars Erik "Leaving Lisboa" Skjærvheim, Endre "Ass-Swoop" Jakobsen, Dag "Fussball rookie" Jørgensen, Per Mattis "sko-shopp-ern" Lødøen, Eskil Et-eller-Annet (husker ikke etternavn), Kristoffer "Krøvel" Kristoffersen, Mathias "Examinator" Holtz, Martin "Copperfield" Kristensen, Niels "Pro-flyer" Predstrup, Syvern, Tore "Transit", Ole Kristian "Too cool for school" og freefly 360 for en fin tur. Vi sees igjen neste år!

Go Vertical

MASSE KVALITETSHOPP OG GODE
ORGANISATORER UKEN
ETTER FREEFLYBASICS.

MATHIAS HOLTZ **TEKST**
LUDENS FREEFLY
MARTIN KRISTENSEN **FOTO**

Uken etter freeflybasicen gikk Go Vertical av stabelen. Med 16.500 gode føtter på hvert løft hele uken fristet Go Vertical. Freeflybasicen var vel gjennomført og Skydive Portugal hadde gitt oss en dag under basicen hvor alle løftene våre gikk til den samme høyden. Det ga helt klart mersmak! Jeg ble selvfølgelig igjen, og ganske kjapt etter basicen var alle nordmenn borte og hoppfeltet overtatt av engelskmenn, tyskere og en haug med portugisere som ikke gadd å flare i landingen... Tim Porter som var på Voss sist sommer og organiserte under blant annet ekstremsportveko organiserte under hele boogien, som han har gjort under alle de andre 22 Go Vertical'ene før. Utrolig å se hvor

mye energi denne mannen har og hvor flink han er til å spre hoppglede og engasjere folk. Han hoppet back to back hele dagen, organiserte med stor iver og innlevelse alltid med et stort smil og et uslåelig humør. Med Tim Porter ble det selvfølgelig masse fete tracking og atmonauti hopp, og med en stor gjeng med flinke freeflyere ble det bare høy kvalitetshopping på meg. Jeg storkoste meg! Morsomt var det også å se alle portugiserne som kom til feltet for å se på fallskjermhopping. De kom sikkert tilreisende fra hele landet og på det meste var det sikkert nesten hundre portugisiske tilskuere som jublet og klappet hver gang en portugiser eller ire tok noen saltoer i landingen.

Løftene gikk back to back og det ble masse hopping på de som hadde to rigger, pakkere og nok av penger. Jeg holdt meg mer til det rolige tempoet og passet på å holde meg oppdatert hos Tim Porter når han dro i gang en liten gruppe til ekstra fete hopp. Atmonauti hopp med Tim Porter, Funkflyz freefly, Al fra team Bullet og to, tre andre flinke engelskmenn og tyskere fra 16.500 føtter i solnedgangen var ekstatisk. Man flyr og flyr og flyr, nesten så man begynner å lure på om man faller nedover eller ikke. Å komme inn for landing i kraftig rødt lys fra solnedgangen, null vind og friskt sommergrønt golfgress som landingsområde var ikke så verst det heller. I slutten av juni drar Go Vertical til Voss og vi i Ludens Freefly fabulerte med tanken om å kalle hele greia for "Go to Mars" i stedet. Lang flytid får man i alle fall. Det er første gang Go Vertical flyttes vekk fra hoppfeltet til Jan som driver Skydive Portugal og tidligere Train in Spain. Flyentusiasten Jan har gått til anskaffelse av et nytt superkjapt fly, Beech99, som tar oss til

16.500 føtter på 11 minutter. Jeg gleder meg. Så har du lyst på litt lenger frittfall bli organisert av hele Ludens Freefly, Teppo Heikkinen, Juliana og Fabian, konserter og spesielt innhopp så anbefaler jeg deg virkelig å sende en mail til govertical@skydivevoss.no og melde deg på, det er nemlig satt en limit på 100 deltagere for denne freeflyfesten. Dette for å sikre deg nok hopping. Vi sees.

click on and jump into **aerodyne-int.com**

... be at the Drop Zone and your favorite distributor at the same time.

If you are a skydiver looking for the ease of online ordering coupled with one of the hottest technologically advanced websites around, then you gotta **check out** the new Aerodyne-int.com today.

Complete Tech Spec's, Demo locations and great features like our canopy selector make aerodyne-int.com **the perfect** website for someone looking to choose the right canopy or rig for their experience level.

Register your new canopy or gear online or sign up for our monthly newsletter filled with features, and special offers and be entered into our grand prize drawing to win a brand new **main, reserve or container**.

Built with total cross platform browsing and the latest flash technology in mind.
Welcome to the New Aerodyne-int.com

SKY DESIGN

Get your Aerodyne equipment NOW
at this and any of our other worldwide distributors.

www.aerodyne-int.com

The coolest
website with the
hottest chance
to win a new
SMART, PILOT or
ICON!

The image consists of four vertical portrait photographs of young people, likely pilots or flight students, arranged side-by-side. They are all wearing flight suits or jackets. The first person on the left is a young woman with light brown hair, smiling. The second person is a young man with long, dark, curly hair and a beard, also smiling. The third person is a young woman with blonde hair, smiling. The fourth person is a young man with short brown hair, looking slightly to the side. The background of the photos is a clear blue sky. Overlaid on the bottom half of the images is a large, stylized, purple text.

*Det er mer mellom himmel og jord
enn de fleste andre plasser*

JEG STÅR PÅ TARMAC OG KIKKER OPP I LUFTEN.
FÅR ØYE PÅ MENNESKEKLUMPEN SOM FARER
MOT BAKKEN; 7 METER OG 9 CM I DIAMETER,
VEKTEN ER 290 OG ER TIL SAMMEN 84 ÅR. DET ER
"GONNABES", ÅRETS REKRUTTLANDSLAG I FS 4.

TORÉ NAGEL **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Derek lander først, som vanlig, smilende fornøyd. Jens spreller lekende med bena før han når bakken. Ellen planter føttene trygt og ler. Karin tar plenen kontant og bestemt, rød i ansiktet. Så skriker hun: Faens Mikjel. Han kløp meg i ræva (ja, til tross for oppveksten på Oslos beste vestkant og vel så det, strør hun rundt seg med kraftuttrykk), både en og flere ganger i det vi exitet.

Laget pakker skjermene og rusler opp på rommet sitt for debriefing. Jeg følger etter. Tomme brusflasker, yoghurtbegre. Loggbøker

og dagbøker, slitte gensere, gamle aviser, to oppslagstavler med stor og liten skrift, men ikke et askebeger. Er det ikke lov å røyke her, spør jeg. Nei er du gal, jo da bare røyk... Fire forskjellige svar. Tenner ikke rødmixen, des-suten er det noe med 50 meter fra et eller annet. Så går ordet rundt. Karin er fornøyd med movet inn fra B til J, Ellen likte Key Speeden sin og får skryt for å ha gjort en god M til T. Alle sier noe om sitt eget hopp, mens de ser det i reprise for åttende gang. Registrerer at ikke hele alfabetet brukes og tenker at det handler nok om forkortelser for randomness og slikt, altså donuts, diamonds og hva de forskjellige formasjonene kalles.

Laget (herved rekruttene) skal hoppe sammen hver hverdag hele sesongen. I helgene har de fri. De satser på å gjøre 300 hopp sammen på Æra. I sommer har de leid inn Paul Hofstee som trener. De er unge, livsglade, fulle av pågangsmot, vilje og fritid og ikke minst; de vil noe med dette. Sammen utgjør de denne massen med kjøtt, hver for seg er de vel verd en grundigere presentasjon.

Leken kokk

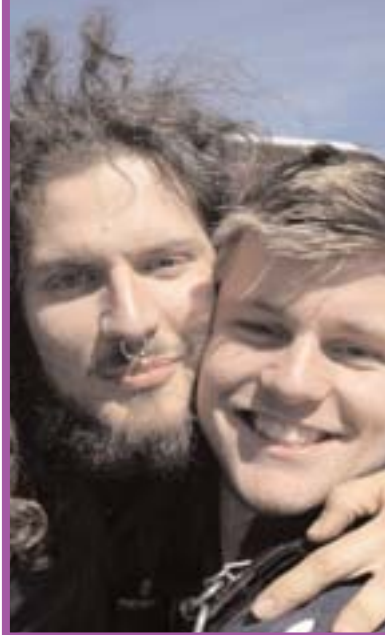
Jens Arvei kom til Æra som 16 åring høsten 1999 (tror jeg det var) sammen med brødrene Pål og Alex for å gå AFF kurs. Gjorde et fullstendig mislykket første hopp og ville ikke

dette tullet noe mer. Uken etter tok han hopp nummer to og var hektet. Etter 500 friflyhopp deltok han på en basicleir på DeLand og skjønte at det var FS hopping han ville. Distriktlegesonnen, fra beste kanten i Drammen (ja det finnes også der, kanter). Jens som etter to uker på gymnas allerede hadde vært sendt på flere besøk til rektor, sa at dette er bare tull. Jeg vil bli kokk som storebror (Pål, mens Alex er akademikeren som vil forske på kunstig intelligens...), og det ble han. Med en noe spesiell klausul i ansettelsespapirene: fri fra april til midten av september! Hadde far levet, ville jeg nok vært student nå, men bedre å være fri fall-

skjermhopper enn høyt utdannet og ulykkelig, sier Jens. Som hater å jogge, men som elsker å leke, så når du ser ham løpe, har han, i sin fantasi, en gjeng med tyske soldater etter seg, som han må løpe fra. Og han klarer det, hver gang. Han er ikke så glad i å lage mat, men desserter derimot. Kunstner som sin mor? Han vil i hvert fall bruke de nærmeste årene til å hoppe fallskjerm. Og ambisjonene er klare; jeg vil bli flinkere enn det jeg selv TROR jeg kan bli. Og jeg kan bli det i denne settingen.

Talentfull sossejente

Da Karin Therese Nanseth dro oppover til Æra før sesongen, stoppet hun på bensinstasjonen ved Espa og ringte pianolæreren sin og sa: Beklager, jeg kan ikke spille mer, jeg skal hoppe fallskjerm. Hun hadde da spilt sammenhengende i 13 år, og på et visst tidspunkt ville hun bli konsertpianist. Det hadde hun blitt hadde det ikke vært for fingeren som ble ødelagt under en basketkamp da hun var 14 år. Karin er høy, og hvis rekruttlaget veier 280 kg til sammen må den lange kroppen hennes veie 70 kg... Så sitter jeg her og skriver og telefonen ringer og det er Karin som sier, nå koddet du ikke med vekten min, jeg veier 64! Basta.

Vel, hun var på Basic i påsken, ble igjen i Florida etterpå. Dro med Lise (Aune) til Lake Wales. Lise trakk henne til siden og sa; kunne du tenke deg å bli med på rekruttlandslaget? Svaret var ja, før Lise fortsatte: Trenger barnevakt til Kari, nå. Ja, svarte Karin. Men rett skal være rett. Karin er et talent. Jeg snakket med Pete Allum, som hun gjorde 10 hopp sammen med. Han mente hun hadde om lag 1000 hopp. Karin hadde på det tidspunktet 150!

Hun bodde to uker i vognen sin på Æra, uten strøm, før noen fortalte at det var bare å strekke en ledning. Nå har hun kjøpt 30 meter grønn overledning, eller var det underledning, hun var ikke sikker da jeg spurte, dessuten er den sort. Dessverre har hun ikke skjønt at hun kan plugge til en greie med flere kontakter, så hun sitter i mørke, med varmeovn og spiller CD plater med batterier. Tipset er gratis Karin... Nå må artikkelforfatteren komme med en uforbeholden tilståelse; han var 26 år gammel før han skiftet en sikring og han ble så stolt over å ha klart det at han feiret sammenhengende 14 dager, og brukte feriepengene det året på feiringen.

På tross av at Karin er en ekte sossejente, vasker hun oppkast og tømmer diaré ut av høye sko når hun i helgene er hjemme i Oslo for å jobbe. Hun savner pianospillingen, men som hun sier: Jeg må ha følsomme fingertupper for å spille. Nå er de hardhudet etter mange fallskjermepakk. Hun blir blank i øynene når hun snakker om Chopin, smiler når hun forteller at farsarven holder ennå en stund og sier at hun vil bli verdens beste fallskjermhopper. I fjor kjøpte hun en diger Mercedes benz, nå kommer hun humpende i en... ja kan det være en Volvo kadett '84 modell? Like blid.

Treffsikker odelsjente

Ellen Cathrine Burchardt var 14 år og hestegal. Til tross for at hun kommer fra en av de største gårdene i Østerdalen og er odelsjente, hadde hun ikke egen hest. Men mor, læreren sa: Kommer du på pallen i ungdommens Holmenkollrenn (langrenn), så skal du få hest. Ellen ble nummer to. Hun fikk ingen hest, men holdt klokkelig kjeft. Helt til den dagen hun fikk et tandemhopp i fødselsdagspresang. Da ville hun ha AFF kurs i stedet for hest og fikk det! Da var hun sytten. Hun hoppet lite på grunn av en skade. I fjor høst jobbet hun som gal på pleiehjemmet og

i puben på Koppang (det kan da umulig ha mer enn en pub der), sparte opp 80 tusen kroner og dro til Florida mutters alene i januar i år. Hun var med på den første basicen. Vasket for Solly. Hoppet mer, var med på basic nummer to. Og sa ja da Lise bød henne plass som rekrutt. Denne ganske så pene og noe stillfarne jenta har en hobby utenom hoppingen. JAKT. Det er ikke lenge siden hun satt på post, med mauseren eller var det Smith og Wesson eller Kragh Jørgensen eller... uff, her iler journalisten til igjen for å innrømme at han kun har skutt en gang i sitt liv, med en hjemmelaget stengun (maskin-

pistol) fra annen verdenskrig, brente av en salve som gikk gjennom låsen og bakvinduene til bestevenninnen, på en ukes party midt i tykkeste telemark en gang på midten av åttitallet... ja, Ellen satt der med geværet og elgkua sto foran henne. Faren så det, tok walkietalkien og skrek SKYT. Hun trakk og traff og syntes det var artig. Ellen trives godt i selskap med de andre og anser dem som venner, selv etter så kort tid sammen. Det er bare noe som stemmer, mener hun. Betegner seg selv som sta og lærevillig, uten noe spesielt talent for sporten, men er villig til å ofre tid og penger på FS hopping på dette

nivået. Hun planlegger å studere ved landbrukshøyskolen i Ås fra høsten, men utsetter det gjerne om det går på bekostning av hoppingen. Jeg, altså han som skriver dette, sier det igjen, Ellen er odelsjente til en gård på 60 tusen mål, åtte mil fra Østre Åra. Hadde jeg vært ganske mange år yngre, hadde jeg gladelig fornektet mitt syn på ulven (elsker ulv jeg)!

Erfarent arbeidsjern

Derek Henry Broughton er lagets lagleder og spør du meg ja, så er han lagets kaptein. Men "Gonnabes" er en demokratisk gjeng med unge viljesterke idealister, så Derek nøyer seg med å være den med mest erfaring. Han koser seg på Åra. Og er villig til å ofre år fremover for å bli en særdeles god fallskjermhopper. Målet hans er å ta internasjonal medalje i FS 4 hopping. Koste hva det koster vil. Han har hoppet FS fra han startet, vært på basic og advanced basic og Airspeed...og.....er i ferd med å bli dyktig friflyger og. For han er på Østre Åra i helgene også. Som lærerutdannet øver han seg til laaange sommerferier og vasker heller dass-

er og kjøkken og det som er her, enn å dra til Oslo for å jobbe. Han anser seg selv som et arbeidsjern og i vinter har han hatt to fulle jobber. Lærer om dagen, miljøarbeider om kvelden og i helger. Og som han sier: Jeg har en far som til tider tjener godt. Da kan det dryppe litt på meg. Ikke at det alltid gjør det, men det kan... Selv om Derek har et rimelig høyt ambisjonsnivå, synes han det er vel så viktig å være seg bevisst på og trives med det han har her og nå. Altså laget. Og lovordene om de andre renner ut hele tiden under samtalen. Om lekne Jens, om villige Ellen, om den gangen de var ute i Oslo og diskuterte hverandres klesplagg og priser. Derek i gammel frakk, kjøpt på Uff, med tre år gamle gensere og slitte bukser, og om Karin som lo litt da hun fortalte at vel... hennes jakke kostet 16 tusen kroner da hun kjøpte den i Paris. Poenget sier Derek, er at alle besitter en mengde selvinnsikt inkludert selvironi. Og som han sier: Nå har jeg vært med på rekruttlandslaget i snart ett år. Det har vært store utskiftninger. Nå er vi en gjeng som VIL satse, det koster av tid og penger, i mange år fremover. Snittalderen er 21 år. Vi er på denne korte tiden blitt ganske så flinke, i tillegg til at vi trives i hverandres selskap. Vi tar vare på hverandre, alle har veto rett og vi har en felles lidenskap. FS 4-hopping. Jeg, altså en viss Hr Nagel, bare MÅ dra i ringen Derek alltid har hatt i nesen og si: hjertens enig Derek. Break a leg, men vent 20 år med det! Altså, å brette foten.

PS. "Gonnabes" har egen videomann Jan Terje Welkom. Når han ikke er på Åra (som nå, i skrivende stund), sliter han med helsen i Nordsjøen. Er en notorisk råkjører som er glad for å hoppe gratis, pengene går stort sett til kamerautstyr og fartsbøter på vei fra Skien til Rena. Et muntrasjonsråd som så absolutt er en viktig del av laget og har det til felles med de andre fire. Han satser.

Team Flybros like før exit...

...og like etter

ETTER FJORÅRETS SUKSESS VAR DET STORE FORVENTNINGER TIL ÅRETS PÅSKEBOOGIE PÅ SKYDIVE OPPDAL.

ERLEND HEIBERG **TEKST**
HARALD KVAND **FOTO**

Lørdag morgen braket det løs med en superlav low-pass fra Kjerran som annonserte sin ankomst, og dermed var det hele i gang. I motsetning til fjoråret hvor vi hadde strålende sol stort sett hele uka måtte vi ta til takke med litt varierende vær i år. Begynnelsen av uka var preget av mye vind, men etter noen dager med ofring og alternative aktiviteter kom værgudene mer på gli. I løpet av uka fikk vi gjort unna 25 tandemhopp, diverse demoutsjekker og klubbens NM-aktuelle lag fikk gjort noen treningshopp. De elevene som valgte å være på Oppdal hele uka fikk gjort et skikkelig jafs i progresjonen og vi endte til slutt opp på ca 1500 hopp totalt.

Det ble en del utelandinger i år, både pga vanskelig vindretning og fordi folk begynte å stable for seint. Vi fant også ut at det ikke er noen god ide å bli for ivrig og forlate flyet to minutter for tidlig... Noen hendelser ble det i år også, bl.a. måtte et tre bøte med livet etter at en hovedskjerm nektet å komme ned. På samme løft bestemte en freebag seg for å stikke av, og vi regner med at den gjemmer seg i området rundt flyplassen.

Uka ble avrundet med en skikkelig Tex-Mex aften. Her ble filmene fra ukas filmkonkurranse vist, og en av dem vant. I tillegg til Stigs rekonstruerte "trelanding" og "Shagmobile Uncovered" med Borghild og Espen, hadde noen snekret sammen en Idolkonkurransefilm. Innsatsen var bra, men når det gjelder sangprestasjonene må jeg nok si meg enig med Idoldommer Erling Sagen; det låt dritt. Gutta fra Krigsskolen var dessverre (?) opptatt, så det ble ikke noe proft stripshow i år. Imidlertid tok noen av klubbens medlemmer ansvar, og dermed fikk vi nakne mennesker på dansegulvet også i år. Har hørt rykter om at det var en skikkelig bra kveld.

Til tross for noe varierende vær må Påskeboogien 2004 på Skydive Oppdal kunne sies å være en suksess. Ni dager med Twin-Otter, Skytterhus, dagens video, brun sportsdrikke, fellesmiddager og til tider skikkelig påskevær er absolutt ikke å forakte. Sett av perioden 27. juni til 4. juli for årets Sommerboogie, og glem for all del ikke Høstboogien i september! Det er forresten bare drøye 10 måneder til neste Påskeboogie!

Alternativ aktivitet: Per Anders heller i seg en halvliter ketchup...bettingspool'n er på 1000 kr

Marianne og Kristian kjører tog

UNGE

ØRNER 2004

UNGDOMSTREFF 13-15 AUGUST, STARMOEN

ER DU MELLOM 15 OG 25 ÅR OG AKTIV I DIN KLUBB?

DA TILBYR VI:

- FLYAKTIVITETER
- SOSIAL SAMMENKOMST
- UNGDOM FRA ANDRE LUFTSPORTER
- VENNER
- MULIGHETEN TIL Å PRØVE ANDRE LUFTSPORTER
- MASSE LÆRDOM

HAR DU LYST TIL Å FÅ TIL MER UNGDOMSAKTIVITET I KLUBBEN DIN ELLER I SEKSJONEN? HVIS DU ER MEDLEM AV EN KLUBB I NLF / NAK, ER MELLOM 15 OG 25 ÅR, SÅ KAN DU VÆRE MED PÅ DETTE TREFFET HVOR DU FÅR MØTE UNGDOM SOM ER LIKE "FLYGÆRNE" SOM DEG. TREFFET ER PÅ STARMOEN SEILFLYSENTER UTENFOR ELVERUM. DU VIL FÅ INNFØRING I STYREARBEID OG HVORDAN MAN KAN SKAPE UNGDOMSAKTIVITET I DIN KLUBB.

PÅMELDING OG SPØRSMAL KAN SENDES TIL
UNGDOM@NAK.NO ELLER RING 23010498

Thai Sky festival

BRUNO BROKKENFoto

BRUNO BROKKENFoto

BRUNO BROKKENFoto

BRUNO BROKKENFoto

1 2004

VI SKREV OM FIAS OPPLEVELSER I ECUADOR I FJOR.
NÅ HAR HUN ENDELIG BLITT SELVSTENDIG HOPPER.
DET SKJEDDE PÅ THAIBOOGIEN I VINTER.

SOFIA ANDERSSON **TEKST**

Sedan 1992 arrangerar Exotic Sky Adventures årligen boogien på exotiska platser någontans på jorden. Jag gjorde mina första hopp i livet under, boogie del sol, i Ecuador 2003 och avslutade min elevkarriär på Thai Sky Festival i Thailand 2004. Båda resorna var fantastiska upplevelser och förväntningarna på nästa års boogie i Uruguay är mycket höga!

När jag gjorde mina två första hopp i Salinas, Ecuador var jag ganska lugn. Det var AFFhopp och jag trodde nog att det skulle vara enkelt. Visste inte riktigt vad jag skulle förvänta mig. Men så inför det tredje hoppet tog det tvärt stopp. Skräcken tog skoningslöst överhanden! Med skakande ben bestämde jag mig för att istället njuta av sol, bad och ledighet. Tillsammans med 100 skydivers från hela världen blev det naturligtvis två underbara veckor även om jag stannade på marken.

Men ett sug som inte gick att dämpa hade väckts och när vi kom hem från Ecuador påbörjade jag en konventionell kurs, med automatlina och stegringsplan. Med känslorna pendlande mellan total dödsångest och fullkomlig lycka hann jag göra 14 hopp innan den korta nordsvenska sommaren var över. Hade alltså en bit kvar till A-certet så det var inte helt utan nervositet som jag anmälde mig till boogiet i Thailand, Thai Sky festival 2004. Men organisatörerna lät hälsa att det inte var några problem med att avsluta med AFF och då var det ju klart att jag ville resa!

Exotic Sky Adventures består av de erfarna hopparna Derek Thomas, Herman Landsman och Karina Willerup. Varje år samlar de

duktiga organisatörer, kamerapersonal mm som lockar hoppare från alla nivåer, både mag- och friflygare. Det erbjuds även AFF kurser.

Från ett snöigt och kallt Umeå reste vi, fyra svenskar, och ankom till ett kokande Bangkok. Efter de många timmarna på flygplan och flygplatser kändes det lyxiga hotellet mycket välkommat. Väl där möttes vi av både kära återseenden och nya ansikten från hela världen. Några fler skandinavier från Danmark och Norge träffade vi också och genast känns världen lite mindre stor.

Lite sightings på egen hand mellan moderna skyskrapor, slingrande kanaler, underbara tempel varvades med shopping och god mat. Under en taxiresa började en chafför på knapphänt engelska berätta att han älskade skydivers. Jodå, han hade minsann kört flera stycken från the world team bara några veckor tidigare. Glatt pekade han ut platsen där de hade landat under uppvisningen före rekordförsöket.

Efter några svettiga dagar hämtades vi så av sex stora bussar som tog oss de 30 milen söderut, till den mindre hektiska staden Prachuap Khirikhan. Jag hann börja önska att vi istället hade varit vanliga turister som inte skulle göra nåt annat än äta god mat och bada på underbara stränder. Att vi snart skulle befinna oss i fritt fall ville jag inte längre tänka på.

Väl i Prachap började hoppningen. Organisatörerna höll oss ständigt med bussar som transport, de få kilometrarna till dropzonen. Ännu roligare var det dock att åka med ortens lokala tuk-tuks, dvs moped-er med flaksidovagnar som gick hur fort som helst. Det där med vänster trafik är ganska

HANS VAN MARREVIJK **FOTO**

HANS VAN MARREVIJK **FOTO**

MATS PALLINFoto

HANS VAN MARREVIJKFoto

farligt också, när man inte är van! Hoppade gjorde vi på Royal Thai Air Force Base och de försåg oss med DZ-faciliteter, packare och naturligtvis Herculesplanen. En av reglerna hos Exotic Sky Adventure är att det alltid hoppas ur Hercules-plan. Dropzonen låg vackert belägen vid turkost vatten, långa sandstränder och gröna berg. Många hopp-dagar skulle komma att avslutas med bad i svalkande vatten.

Arrangörerna hade till mångas glädje ordnat en refreshers-course, för de som ville, under första dagen. Den leddes av Edward "Bushman" Anderson och han ingav som alltid stort förtroende. Vi gick igenom säkerhet, kalottflygning mm och alla nervösa frågor hann ställas. När boogiets första lift gick var nerverna nästan på plats igen. När de första hopparna swoopade ner med breda leenden, nöjda miner och höga utrop kände jag till och med längtan efter att få kasta mig ut där! Ändå sände jag en tacksam tanke till den vindgud som blåste, lite för mycket för elevhoppning, under just den där första dagen. Övriga dagar var det inga problem med vind.

På grund av nervositet var välkomnade jag även det som för många var ett sorgebud: något krånglade med Hercan och vi skulle i stället hoppa ur två BT-67 (DC-3 med turbin motorer) under de första dagarna. För mig kändes det som en bra uppvärmning. Som plåster på sår fick vi ytterligare en hoppdag med Hercules. Santi Corella, instruktör från Empuria Brava, tog väl hand om mig och tillsammans klättrade vi in i BTn och kastade oss ut i den varma luften. Över stränder och vatten flög jag och aldrig har väl hoppning kunnat vara bättre. Tre hopp med instruktör och sedan ett antal solohopp! Vad skulle väl kunna få mig att känna större lycka?!

Det blev åtta svettiga hoppdagar. Naturligtvis kunde man om man ville låta bli att hoppa och tillbringa dagen med annat. Det fanns mycket att se, tex vackra tempel

HANS VAN MARREVIJKFoto

och landskap, möten med exotisk mat, musik och människor. I en turistfri stad som Prachuap gick heller inte 200 västerländska hoppar obermärkta. Överallt möttes man av leenden och vinkningar. Under en hoppfri helg åkte hela boogiet till Hua-Hin. Vi välkomnades av både elefanter och vänlig personal innan vi checkades in på fantastiska Sofitel hotell. Här bodde vi gott, vilade, badade och njöt av lyxliv några dagar.

Allt som allt gjordes 32 liftar med Hercules C-130, 44 med BT-67 och även 4 helikopterliftar med en Bell Huey. Det resulterade i 4667 hopp, varav 34 tandems och 55 AFF hopp.

Organiserade RW gjorde Edward "Bushman" Anderson (USA), Larry Henderson (USA), Dieter Schmassmann (Switzerland), Darel Davenport (Thailand), Joost Luysterburg (Holland), Derek Thomas (GB), BJ Worth (USA) och Santi Corella (Spain). FF organiserades av Eli Thompson (USA), Dave Brown (USA) och Wendy Smith (New

Zealand). Filmade gjorde: Bruno Brokken, Gaby Meis (Spain), Vincent van Laethem (Belgium), Hans van Marrewijk (Holland), Aloys van der Palen (Holland), James Evered (Australia), Andrey Veselov (Russia) och Jan Brunt (Holland). Simon Woerlee (Holland) ansvarade för de fem AFF eleverna och tandempassagerarna.

230 personer deltog under 15 dagar i Thai Sky Festival 2004. Nu vet jag även varför de kallar landet amazing Thailand, land of smiles!

Bidragene Frittfall får fra utenlandske fotografer og skribenter er vesentlige. Vi setter stor pris på disse kontaktene, som sikrer oss både nyheter og gode bilder! Når vi nå får et bidrag på svensk lar vi det gå på originalspråket. Det høres så mysigt ut...

NTNU fallskjermklubb inviterer til

sommerboogie 2004

26 JUNI - 04 JULI

Norges cup 2004 - Antonov (Tidlig ankomst 27 juni) - FS/ FF instruksjon
- Flak organisering - Eget elevfly - Tandemhopping - Grillfester - Overnatting ved
skydive oppdal - Badstue - Badestamp - Annenhver dags video - Felles middag

Kontakt Norges cup:
Björg- Elin Moen
bjorg-elin.moen@svt.ntu.no

Kontakt generell info/ påmelding:
Marianne Nilsen
marn@stud.ntnu.no

www.skydiveoppdal.no

Knut Magne's eventyrbriller

JEG HAR I UTGANGSPUNKTET MER SANS FOR Å SE FREMOVER ENN
BAKOVER, MEN REGISTRERER AT ENKELTE IKKE BLIR FERDIG MED Å
FORDREIE HISTORIEN. DET JEG SIKTER TIL ER AVDELINGSLEDER
KNUT MAGNE EKERHOVDS ARTIKKEL I FORRIGE FRITTFALL, DER FJORÅRETS
VALG AV F/NLFS STYRE IGJEN OMTALES I LITE FLATTERENDE ORDELAG.

RUNE MIDTGAARD **TEKST**
TIDLIGERE LEDER I BL.A. F/NLFS
STYRE OG VALGKOMITÉ

Om den ”tragikomiske forestillingen som Bergen m.fl. forårsaket”

Jeg fikk som valgkomiteens leder høsten 2002 signaler om at styrearbeidet i F/NLF ikke fungerte, og at det dermed ville bli behov for relativt store utskiftninger i forbindelse med årsmøtet 2003. Jeg tok derfor tidlig kontakt med styrets leder Jørn Strand

for å kartlegge situasjonen. Jørn bekreftet at styret hadde hatt problemer med å samle seg til styremøter, at dette hadde hemmet seksjonens arbeid, og at seks av syv styremedlemmer, inklusiv ham selv, ikke ville eller burde stille til gjenvalg. Jørn ga for øvrig det råd, at det burde rekrutteres kandidater som ville ”jobbe for noe de brenner for”.

Valgkomiteens oppgave hadde tidligere år stort sett vært begrenset til å rekruttere en til tre nye styremedlemmer, noe som ofte hadde vært utfordrende nok. Siden opp-

gaven denne gangen syntes langt mer omfattende, tok jeg kontakt med avdelingsleder Knut Magne Ekerhovd for å få tilgang til lister over potensielle kandidater fra medlemsregisteret. Jeg forsøkte videre å danne meg et inntrykk av hvilke saksområder som ville være de mest sentrale for det nye styret. Seksjonens idrettsarbeid syntes ikke overraskende å være et slikt område.

Valgkomiteen ble parallelt med dette kontaktet av en gruppe engasjerte medlemmer, som var motivert for å bidra til nettopp

videreutvikling av seksjonens idrettsarbeid. Gruppen var balansert sammensatt, med personer av ulik bakgrunn og med ulike egeninteresser. Valgkomiteen så etter hvert at dette kunne danne basis for et nytt styre. Gruppens ambisjon var å revitalisere seksjonens toppidrettsprosjekt, med bl.a. klare krav til toppidrettens gjenytelser overfor bredden. Gruppen var for øvrig opptatt av kontinuitet, og utformet derfor et forslag om å opprettholde budsjett-tildelingen til idrettsarbeidet i 2004, ved at seksjonens finansielle utfordringer samtidig ble ryddet av veien gjennom en ekstraordinær kontingent.

Valgkomiteen mente at et antall kandidater fra denne gruppen supplert med kandidater som bidro til en god geografisk og kjønnsmessig balanse ville være et godt styrealternativ. Pål Bergan, som tidligere har vært sentral i toppidrettsarbeidet i F/NLF og IPC (den internasjonale fallskjermkomiteen), ble ansett som en meget kompetent og sentral kandidat. Erik Ulateig og undertegnede, som begge har fartstid som ledere for bl.a. F/NLF, var motivert for å ta en ny periode i F/NLFs styre med basis i det vi opplevde som et spennende program. Forslaget til styrets sammensetning og program ble presentert for nøkkelpersoner i et flertall av landets klubber, og responsen ble opplevd som positiv.

Undertegnede ble en tid før årsmøtet spurt av avdelingsleder Knut Magne Ekerhovd om hvordan valgkomiteens arbeid forløp. Knut Magne reagerte svært negativt på Pål Bergans kandidatur. Det ble hevdet at Påls påstander i Frittfall hadde medført en mengde grunnløst merarbeid for NAKs sentrale organer, og at Pål derfor burde være diskvalifisert som kandidat. Jeg unnlot naturlig nok å føre noen diskusjon med Knut Magne om dette, men valgte å kontakte NAKs president og et medlem av NAKs Kontrollkomité for å få belyst Knut Magnes ytring. Jeg fikk som tilbakemelding at Påls påstander var diskutert med interesse, men

at det ikke var iverksatt noen etterforskning av forholdene. Påls person hadde imidlertid ikke vært del av disse diskusjonene, og det ble uttrykt at Pål på ingen måte burde være diskvalifisert som kandidat. Valgkomiteen fremsendte deretter sin skriftlige innstilling til bl.a. Jørn Strand.

Jeg tok kontakt med Jørn noen dager før årsmøtet for å orientere om valgkomiteens arbeid og innstilling, bl.a. knyttet opp mot hans råd til valgkomiteen da arbeidet ble iverksatt. Jeg orienterte videre om at jeg p.g.a. forberedelser til en lenge planlagt ekspedisjon selv ikke kunne være til stede på selve årsmøtet. Jørn ga ingen signaler og dermed heller ingen motforestillinger vedrørende valgkomiteens innstilling.

Jeg ble derfor svært overrasket da jeg pr telefon fikk vite at nettopp Jørn Strand hadde vært sentral i motstanden mot det foreslåtte styrets program og budsjett, samt mot Pål Bergans kandidatur. Det at avdelingsleder Knut Magne Ekerhovd aktivt hadde argumentert mot Pål Bergans kandidatur i årsmøtet var for så vidt ikke overraskende, men likefullt oppsiktsvekkende.

Det at vi ikke fikk gjennomslag for vårt program og budsjett, at vi ikke fikk gjennomslag for Pål Bergans kandidatur, kombinert med at Jørn Strand etter den beskrevne opp treden ville være alternativet til Pål, gjorde min konklusjon svært enkel. Dette ville blitt alt annet enn et styre med en visjon og et program som jeg brant for. Erik Ulateig trakk samme konklusjon.

Jeg viser for øvrig til Fritt Fall 1/2003, som lå i postkassene like før årsmøtet. Jørn Strand skriver der; "tenk dere om før dere velger andre kandidater enn det som en meget oppegående valgkomité foreslår".

Avdelingsleder Knut Magne Ekerhovd bør etter min oppfatning unnlate å ha noen offentlig mening om kandidater til styreverv i F/NLF, så lenge han ønsker å fortsette sitt arbeidsforhold og dermed få det nye styret

som arbeidsgiver. Jørn Strand bør gå i seg selv, dersom han er opptatt av egen troverdighet. Årsmøtet må selvsagt velge de kandidater som årsmøtet mener er best egnet til å lede F/NLF. Skal man imidlertid skyte på den tidligere valgkomiteen, ser jeg gjerne at det skytes direkte på meg som tidligere leder.

Endring i NLFs lovverk; valg av tillitsvalgte og engasjement

NLFs lovverk er med virkning fra siste årsmøte endret. Styret i F/NLF skal nå velges for to år av gangen. Styrets program og budsjett skal vedtas for en tilsvarende periode. Jeg er helt enig i Jørn Strands syn om at man bør tilstrebe å rekruttere styremedlemmer som har saker de brenner for. Min antagelse er at mange styremedlemmer under den nye ordningen vil være mindre motivert enn tidligere for å la seg gjenvelge. Dersom man ønsker å stimulere styremedlemmers engasjement og dermed til videreutvikling av seksjonen, er det rimelig åpenbart at et nytt styre bør kunne identifisere seg med det program og det budsjett som årsmøtet vedtar for valgperioden. Skal man oppnå dette, bør man etter mitt skjønn stimulere engasjerte medlemmer til å gå sammen om et felles program som man går til valg på, samtidig som man bør tilstrebe en rimelig geografisk og kjønnsmessig representasjon.

Alternativet kan bli tannløse forretningsministerier med bundet mandat utformet av de som kaster inn håndkleet.

Prinsipper for god virksomhetsstyring har vært et hett tema i næringslivspressen det siste året, med uroen i Orkla som ett aktuelt eksempel. Denne debatten dreier seg i stor grad om rollefordeling mellom eiere (les årsmøtet/medlemmene), styre og ikke minst administrasjon.

Jeg våger den påstand at F/NLF med fordel kan plukke opp noen sentrale poenger fra denne debatten.

Om å skyte spurv med kanoner...

DET ER LEIT Å SE HVORDAN MITT INNLEGG I FRITTFALL FOR ET PAR NUMMER SIDEN TIL DE GRADER HAR SATT SINNE I KOK. JEG ER KLAR OVER AT JEG TIL TIDER KAN OPPFATTES SOM BÅDE FREKK, SPYDIG OG ARROGANT. KANSKJE I TILLEGG KVERULANTISK OG VANSKELIG Å TILFREDSSTILLE. DET FÅR SÅ VÆRE – ALLE HAR JO SINE POSITIVE SIDER.

PÅL BERGAN TEKST

En viss takhøyde har vi alltid hatt og bør vi fortsatt kunne ha i våre diskusjoner og meningsutvekslinger. Men å bli uthengt av avdelingsleder Ekerhovd som en *"grenseløs idiot,... som samtidig er en tarvelig og nedrig løgner"* hadde jeg faktisk bedre sett meg foruten, både på egne og forbundets vegne.

Når dette synet også deles av styret i F/NLF ved formann Jørn Strands velsignelse noen sider senere i bladet, er det ekstra trist. Man skulle kanskje kunne forvente en noe mer sober linje fra de som besitter de høyeste verv og stillinger i forbundet vårt. Når styret og administrasjonen velger å legge seg på en slik linje overfor medlemmer som stikker hodet frem og har meninger er situasjonen ganske stusselig. Like stusselig er det at de velger en slik tone i et blad som også leses langt utenfor vårt forbund, av både eksterne aktører og premissleverandører. At styret vårt faktisk i tillegg har godkjent at avdelingsleder Ekerhovd bruker tiden sin på å overvåke personlige og økonomiske livssituasjoner for å bruke dette for å skjelle ut medlemmene offentlig er jo

ganske oppsiktsvekkende. Hva man ønsker å oppnå med å argumentere ovenfor omverdenen på denne måten er i hvert fall for meg vanskelig å forstå, og neppe et sunnhetstegn for vår organisasjon.

Men noe har styret og administrasjonen klart å informere medlemmene sine om med dette: Det gir et godt bilde av hvordan kritikk mottas, og hvordan man ønsker å behandle medlemmer som kan ha andre oppfatninger enn sittende styre/administrasjon. Ikke bidrar det til noe, og signaliserer samtidig ganske effektivt til andre som måtte ha meninger om å tenke seg nøye om før de mener noe offentlig. At styret F/NLF har så vidt store problemer med undertegnede at de trenger å ty til slikt skyts, indikerer at jeg må ha truffet blink på mitt innlegg tidligere.

Med en slik nedsabling kommer jeg i en vanskelig stilling i forhold til hvordan jeg eventuelt kan svare eller reagere. Enkelte forvrengninger av virkeligheten er vanskelige å kjenne igjen. Å gå i detalj for å svare på alle de påstander som fremsettes, forsterker en ond sirkel, og vil sannsynligvis kjede de få leserne som har giddet å følge med så langt, til døde. Ytterligere personangrep har vel neppe noe i Frittfall å gjøre.

Men, jeg finner det samtidig vanskelig at det skal bli stående igjen en beskrivelse av meg som en nedrig og tarvelig løgner etter snart 30 års aktivitet i F/NLF. Dersom det var slik at jeg ønsket å begå offentlig harakiri, var jeg på god vei. Nå fikk jeg riktignok uventet god hjelp, faktisk fra de personene jeg er avhengig av for å fortsatt kunne utøve mitt yrke.

Men, som leser kan man jo sakens spørre seg selv: Hva kan Pål Bergan oppnå ved å

servere side opp og side ned med løgn og nedrigheter? Hva er hans motivasjon? Hvilke motiver og gevinster har han for å stikke hodet frem på denne måten? Hvorfor velger han å fremsette fossløgner, uriktige påstander og personlige beskyldninger mot tillitsvalgte etter så lang tid i sporten, både som utøver og tillitsvalgt selv?

Ikke kan det være økonomiske – kritikken kommer jo lenge etter at mannen har trukket seg ut av salgsvirksomheten av fallskjermstyr. Ikke kan det være det praktiske: Mannen hopper ikke AFF/Tandem og slikt og har ingen personlig inntjening av sporten? Og mannen kommer seg jo unektelig på et og annet godt løft i verden, så det kan jo heller ikke være snurthet over å ikke kunne delta på alt det spennende som foregår i forbundet for tiden. Kan han virkelig ha vært så lite smart at han fremsatte alle disse løgnaktige påstandene uten å ha noe som helst dokumentasjon for å underbygge dem? Selvfølgelig ikke.

Kanskje er det faktisk et poeng å ta opp temaer som går på hvordan saksbehandlingsprosessen i forbundet fungerer, hvordan beslutningsprosessene foregår og hvordan dobbeltrollene til enkeltpersoner påvirker regler og forbundets fremdrift? Mitt poeng var, og er fremdeles, at når en organisasjon som NLF/NAK har delegert myndighet fra Luftfartsverket, så stilles det også krav (eller burde stilles krav) til hvordan denne myndigheten forvaltes. Krav som for eksempel at henvendelser skal besvares, ryddighet og åpenhet i beslutningsprosesser etc.

Selv om det er fristende å følge herrerne Ekerhovd og Strand ut på bærtur, har jeg forsøkt å konsentrere meg om sakens kjerne.

Likevel er det dessverre så mange direkte feil i Ekerhovds tilsvar til meg, at det er vanskelig å ikke kommentere enkelte av påstandene. Personlig mener jeg at det meste av det Ekerhovd presterer i sin artikkel i beste fall er fiksjon, og derfor må jeg henvise til følgende faktaopplysninger:

Materiellsjef jobben

Da jeg tok på meg materiellsjefjobben i F/FNF var dette på et tidspunkt da materiell-tjenesten var nær ikke-eksisterende, vi jobbet under et 15 års gammelt regelverk, det var ikke noe systematikk i forhold til bestemmelser, og alt arbeid på fallskjermutstyr var derved ikke satt i regelsystem. På den tid var jeg også delegat til den internasjonale fallskjermkommisjonen, IPC, og jeg var en ressursperson for landslaget og idrettsutøying. Alle disse verv samtidig tok så vidt mye tid at jeg ga en klar forutsetning for at mitt bidrag som Materiellsjef IKKE skulle inkludere å holde MK kurs og ha flere forpliktelser innen F/NLF-systemet enn det jeg allerede hadde. Dette var helt greit for det sittende styre da, og har aldri vært et tema i forhold til at jeg gjorde en bra jobb eller ikke, før i Ekerhovds innlegg nå i 2004. Det ble fokusert på å få et gjeldende og oppegående regelverk på plass, noe som resulterte i at MK-boka ble skrevet av meg og materiellregler ble satt i system i forhold til gjeldende utstyr og lignende.

Alle mine beslutninger som Materiellsjef er gjort i forhold til regler i MK-boka, og dokumentasjon utgitt som Serviceordre eller lignende i perioden. Det er første gang jeg hører at jeg ikke skal ha gjort en tilstrekkelig jobb som materiellsjef.

Det er videre aldri gitt noen som helst tilatelse til på noen som helst måte å bruke Big Air Sports sine skjermer under min tid som Materiellsjef. Dette vet alle de impliserte parter vel. Det er også derfor jeg brukte flere måneder på å forklare SU sammenhengen og forskjellene mellom godkjenning av ansvarlig produsent og selve produksjonsprosessen, noe de til slutt også så ut til å forstå.

Med påstander om at jeg ikke har møtt på SU-møter og slikt, velger jeg heller å henvise til innholdet mitt brev til styret av 22..03.2004 der jeg trakk meg som Materiellsjef, et brev som Ekerhovd meget vel skulle ha kjennskap til:

”Med den utvikling det siste året at bestemmelser i forhold til materiell tas opp og vedtas på SUs møter uten at materiellsjef blir innkalt til disse, eller at innspill til bestemmelser ikke blir fulgt opp eller kommentert, er det for meg å oppfatte at mitt bidrag er overflødig i SU.

Jeg verken kan eller vil forsvare eller ta ansvar for bestemmelser som berører materiell, der jeg ikke har vært med på utarbeidelsen.”

Jeg mener at ovenstående står noe i kontrast til påstanden at det skulle være slik at jeg ikke møtte på SUs møter. Min frustrasjon over å ikke bli innkalt til SU-møter, samt at mine faglige vurderinger som materiellsjef ble satt til side, medførte at jeg så det som mest hensiktsmessig at noen andre overtok vervet som materiellsjef. Det er for øvrig å merke seg at ovenstående ikke én gang har blitt kommentert, eller at jeg har fått noen som helst spørsmål fra daværende administrasjon, SU eller styre om dette hadde noe for seg.

Årsmøtet

Grunnen til at jeg stilte til valg på årsmøtet i fjor har liten annen betydning enn at jeg stilte meg til rådighet for å bidra til å jobbe

videre for en positiv utvikling i forbundet. Dette ble gjort med ganske spesielle forhold som bakgrunn. Valgkomiteen hadde fått beskjed av daværende styreleder Jørn Strand om å finne nær et komplett nytt styre, da omtrent alle som var i det eksisterende styre ikke stilte til gjenvalg. I denne prosessen fra valgkomiteen ble det klart at man kunne få på plass et styre som kunne bestå av blant annet to tidligere formenn av FNLF, samt undertegnede. Felles for oss alle var at vi var motiverte for å gjøre en jobb dersom også andre som hadde dokumentert organisasjonsarbeid og var motiverte ville stille til valg. Vi hadde sammen sett problemene med at styret i F/NLF de siste år knapt hadde vært beslutningsdyktige i funksjonstiden sin, der oppfatningen var at det rådet en slags alminnelighet av at styremedlemmer ikke stilte på møter, trakk seg kort tid etter at de var valgt inn, flyttet halve jorda rundt, eller som rett og slett syntes en skihelg var viktigere enn et årsmøte.

Like felles for oss var frykten for å bli valgt inn som enkeltpersoner i et nytt styre som kunne bli styrt videre på samme måte, og sitte som et gissel i et dårlig fungerende styre. Derfor ble det satt sammen et program som medlemmene kunne velge om de ville støtte eller ikke.

Resten er historie. Alle de som stilte hadde for lengst andre forpliktelser den aktuelle helgen, dette ble også meddelt og godtatt av daværende styre. Det var slettet ikke det av vi ikke ”gadd” å møte. Selv hadde jeg et oppdrag med å organisere fallskjermhopping utenlands, også for F/NLFs medlemmer. Det som eventuelt ble gjort feil på siste årsmøte var nok verken å stille opp eller at Hr Bye var ”sædeles klønete”, men å stole på de opplysninger forrige styre med sin leder hadde gitt valgkomiteen.

Regelverk

Jeg er selvfølgelig godt kjent med vårt

regelverk. Jeg har bidratt til regelverk både håndbok i alle år, jeg har skrevet F/NLFs Materiellhåndbok, jeg har utarbeidet og fått godkjent de norske konkurranseregler for Norgesmesterskap og jeg har vært leder for komiteen som utarbeider internasjonale konkurranseregler for formasjonshopping i åtte år.

Problemene som jeg har forsøkt å belyse ved at vi ikke har regler som forteller oss hvordan vi skal te oss, har ikke noe med de håndbokregler som Ekerhovd henviser til. Disse reglene beskriver hvem som skal gjøre noe, og hva de skal gjøre. Men det som jeg forsøkte å belyse (og som faktisk flere lesere også fikk med seg) var HVORDAN og NÅR ting skulle gjøres.

Om det er slik at vi er tilfredse med hvordan behandlinger av søknader og slikt håndteres i dag, bør vi allikevel dokumentere dette. Min påstand her er at et regelverk skal fungere to veier. Det skal på den ene side gi retningslinjer og krav for hvordan ting organiseres og oppnås, og på den annen side: Har man gjort alt man skal i forhold til det regelverket beskriver, har man også opparbeidet seg en rett til å få godkjenning for det som blir beskrevet. Jeg mener videre at vi vil være tjent med interne krav til saksbehandlingstid og saksbehandling.

Jeg kunne ha fortsatt punkt for punkt med nær alle påstandene til Ekerhovd. Jeg velger å avslutte nå, der jeg begynte, og jeg ønsker ikke å bidra til ytterligere temperaturheving av denne debatten. Det er synd når de personlige og individuelle sperrere overskygger temaene. Hensikten med mitt innlegg var ikke å slakte enkeltpersoner, men å rette oppmerksomheten mot det som kan kalles ”forbedringspotensialer” i organisasjonen vår, i håp om å bringe fallskjermporten noen steg fremover.

La meg ta med et lite tilleggseksempel på tampen om at vi kunne ha godt av et internt løft i forhold til våre egne rutiner:

Pr i dag har jeg ventet i snart syv måneder på en bekreftelse fra F/NLF/NLF/NAK (er faktisk usikker på hvem som her er riktig part i dette) om at jeg har hatt et verv som materiellsjef og gjennom dette har handlet på organisasjonens vegne. Bakgrunnen for dette er at jeg høyst ufrivillig er dratt inn i en prosess hvor jeg blir saksøkt som privatperson av foreldre som mistet sin sønn i en fallskjermulykke. Jeg mener det ikke er en særlig urimelig forespørsel fra en tillitsvalgt. Dessverre er igjen øredøvende stillhet min erfaring.

Ekerhovd avslutter med å etterlyse om jeg noen gang har gjort et ulønnet bidrag for sporten. Faktum er at jeg har styrt unna kommersiell inntjening på fallskjermhopping. Det ville for meg være for tett opp til jobben som utstyrsleverandør og reparatør. Videre tar kommersiell inntjening vekk fokus på at fallskjermhopping fortsatt skal være en hobby. Jeg har jobbet for fallskjermporten i alle år. Jeg har hatt en mengde verv og lagt ned utallige frivillige timer for dette. Jeg har organisert omtrent hvert eneste hopp jeg har gjort i Norge, fra FS skoler, sekvenssamlinger på Rikssenteret til Norgesrekorder. Jeg har brukt omtrent 300 timer i året på IPC-deltagelse som leder av FS-komiteen. Men jeg skal ikke underslå at alt dette har vært fullstendig frivillig og absolutt givende for meg. At jeg har sneket meg unna HFL tjeneste og dugnad de siste årene får stå sin prøve, der må jeg nok innrømme at jeg har syndet stort.

Jeg føler muligens at her har både fagsjef og styret i F/NLF gjort sitt beste for å skyte spurv med kanoner. At de selv føler behov for dette som reaksjon er vel det som faktisk er mest bekymringsfullt og beskrivende for situasjonen i dag.

Med dette setter vi strek for diskusjonen i Frittfall, og lar herrene fortsette den seg i mellom.
Red.

HALVOR LEVANG **TEKST**
FORMANN NTNU FSK

Dette antallet kan naturligvis ikke måle seg mot landets to store klubber. Vår jobb med å administrere aktiviteten kan således heller ikke sammenlignes med de oppgavene det medfører å drive et fulldriftssenter.

Allikevel ber vi som selvutnevnt "talsklubb" for de mindre klubbene rundt om i det ganske land at denne gruppen tas på alvor. Dette er ikke personkritikk, men heller ment og oppfattes som påpeking av feil fokus. Kritikken målgruppe er neppe enig, og har med all sannsynlighet ingen forståelse for poengene som her følger. Like fullt ber jeg om forståelse for våre problem, og ytrer videre et ønske om at nedenforstående hendelser tas til etterretning slik at lignende situasjoner i fremtiden håndteres med et snev av forberedelse og planlegging.

Følgende har funnet sted:

Høsten i 2003 mottar NTNU FSKs materiellforvalter ordre om at klubbens FXC'er skulle inn til kontroll hos produsenten. Alle som ikke hadde vært gjennom denne testen var å anse som ikke luftdyktige pr. 21. mars 2004. Vedkomne tar så kontakt med forbundet i begynnelsen av desember '03 for å høre om det snart er på tide å sende inn nødåpnerne. Siden flere av "småklubbene" har aktivitet utover forbundets fulldriftsperiode har vi et noe annet fokus enn de opererer med. Vi trenger vårt utstyr operativt omtrent hele året, da vi arrangerer kurs fra februar til november. Dog har vi lite hopping i desember-januar pga. korte dager, så dette ville for oss være et egnet tids-

punkt for innsending. Ingen tilbakemelding i desember, men over nyttår får vi så lovnad om at de snart må sendes inn. Selv med en ikke ubetydelig mengde masing fra vår side skulle det allikevel ta to måneder før vi endelig fikk en konkret dato for innsending.

For å gjøre en lang historie kort: 14.mai; over seks måneder og to avlyste kurs (pga. utstyrs-mangel) senere kommer endelig den første forsendelsen med FXC'er tilbake. Vi har nå halvparten av elevriggene våre operative, og gleder oss til at vi en gang i fremtiden igjen kan klare alt klubbstyr for hopping.

Hva kan vi så gjøre for å unngå at dette innlegget dukker opp i Frittfall igjen om to år, når det nok en gang er duket for innsending av FXC'er?

Følgende påstand fører sikkert til at jeg blir hudflettet av forbundet, men jeg vil allikevel be om at NTNU FSK og klubber identifiserbare med oss blir tatt på alvor. Det er alvorlig for oss å bli stående et halvt år helt eller delvis uten elevutstyr. Kursvirksomhet er vår hovedinntektskilde – vår eksistens er avhengig av denne. At forbundet administrerer en felles oppgave slik som innsending av FXC'er på en "ikke helt perfekt" måte (hadde vi fått lov til å sende dem inn på egen hånd hadde det blitt gjort langt mer gunstig for vår del, det kan jeg garantere!) får, tro det eller ei, konsekvenser for oss.

Svikten skyldes nok ikke latskap fra forbundets side- det er vel nok av arbeidsoppgaver til at dette kan være tilfelle. Derimot er ikke sikker på at fokus til enhver tid er der det burde være. Det første jeg spør meg selv er: Hvem jobber

forbundet for? Gjentatte ganger får jeg som formann for NTNU FSK inntrykk av at vi blir nedprioritert til fordel for andre større aktører. Det jeg så etterlyser er en mer helhetlig tenkemåte. Strategier og planer blir ofte lagt til rette for et fåtall av klubbene og interesseområdene. Medlemsmasse og hoppmengde er kun én måte å utarbeide vurderingsgrunnlag for ressursallokering på, og gagnar ikke nødvendigvis bredden i hopp-Norge.

NTNU FSK UTFØRTE I FJØR I OVERKANT AV 6.200 HOPP. VI MENER SELV AT DETTE ER ET BETYDELIG ANTALL HOPP, BÅDE MED TANKE PÅ AT DET ER NÆR EN FORDOBLING I LØPET AV ET PAR ÅR, MEN OGSÅ SIDEN DET IKKE ER MANGE KLUBBER I LANDET SOM ER STØRRE ENN OSS.

Hvordan driver man en lokal klubb?

83 89 97 107 120

Etter utstrakt forskning, testing og kvalitetskontroll er Katana klar for å fly. Nå kan du bestille den nyeste, mest allsidige eliptiske 9 celler noensinne!

BESTILL DIN

performancedesigns.com/katana

1.386.738.2224

UNDER FAGSEMINARET KOM DET UT FRA HENDELS-
RAPPORTENE FRA 2003 FREM AT VI NOK IKKE HOLDER
100% RIKTIG KURS I FORHOLD TIL SIKKERHET.

Sikkerhet = kunnskap x

GEIR TRØNNES TEKST

Det kan se ut som om vi har et problem med holdninger blant en del av våre instruktører basert på typer hendelser og rapportene som er sendt inn. Hendelsene som har økt mest i antall har utgangspunkt i hand-deployutsjekker samt feil bremsesetting under pakking. Begge disse typene hendelser kan lett unngås ved riktig opplæring. I tillegg har jeg sett flere eksempler på at instruktører og elever har tatt seg en røyk mens de har vært ferdig påselt, til tross for vår regel i håndboka om minsteavstand til åpen ild. Jeg tror ikke sannsynligheten er stor for at en instruktør eller elev setter fyr

på seg selv, men denne typen åpenlys neglisjering av regelverket undergraver utvilsomt respekten for håndbokas øvrige innhold. I forhold til holdninger er det heller ikke så sjelden at vi ser det paradoksale i at enkelte med dødsforakt skjærer av andres innflyging og svinger lavt for å få kule landinger, mens de overhodet ikke kan tenke seg å gå i flyet med en rigg uten Cypres...

Betegnende for en del av de innsendte rapportene er også at mange HL/HI'er har vært godt fornøyd med å beskrive hendelsesforløpet, uten at årsaksforholdet har blitt drøftet i forhold til preventive tiltak i klubben. En komplett hendelsesrapport bør bestå av følgende punkter:

HENDELSESFORLØP OG KONSEKVENS – basert på hopperens/HFLs/HMs/HLS observasjoner

ÅRSAK – basert på HLS vurdering på bakgrunn av beskrevet hendelsesforløp og konsekvens

FORSLAG TIL TILTAK – HLS forslag til HI TILTAK – HIs beslutning om tiltak basert på aktuell hendelse

I tillegg må tiltakene kategoriseres på bakgrunn av tre årsakselementer:

KUNNSKAPER – hadde hopperen de nødvendige kunnskapene som krevdes i forbindelse med den aktuelle hendelsen?

FERDIGHETER – hadde hopperen de nødvendige ferdighetene som krevdes i forbindelse med den aktuelle hendelsen?
HOLDNINGER – dersom hopperen hadde kunnskapen og ferdighetene, hvorfor valgte han å ikke bruke dem?

Kunnskaps- og ferdighetsrelaterte årsaker er en direkte konsekvens av våre opplæringsrutiner, og i forbindelse med elever/A-hoppere bør tiltakene på disse årsakene rettes mot instruktører/opplæringssystem. Elevene har mest sannsynlig ikke lært/blitt øvd nok, og de har heller ikke hatt forutsetninger for å vurdere dette selv.

ferdigheter x holdninger

Holdningsrelaterte årsaker går på viljen til ikke å benytte seg av de kunnskapene og ferdighetene vi innehar, og er ikke så lette å iverksette tiltak på bakgrunn av. De kan variere fra lave svinger på landingsområdet fordi hopperen trodde han ville komme inn (kan i noen tilfeller også skyldes manglende forståelse), til bevisste brudd som å organisere privat helikopterboogie utenom F/NLF-systemet. Felles for holdningsrelaterte årsaker er at tiltakene der kan ende opp med en eller annen form for sanksjon, spesielt der hvor det er handlet med overlegg i strid med håndboka, og kanskje i tillegg har satt andre hoppere i fare.

Oslo FSK har som målsetning i 2004 at

samtlig hendelsesrapporter som sendes inn skal inneholde tiltak basert på ett eller flere av de tre årsakelementene, og at sanksjoner kun vil bli brukt i de tilfellene hvor det er gjort overlagte brudd i forhold til håndboka. I tillegg følger vi strengere opp bevisste brudd i forhold til håndboka med sanksjoner, selv om de nødvendigvis ikke har ført til hendelser. En hopper som f.eks. røyker mens han bruker klubbeiet utstyr på Østre Åra må forvente at han blir nektet å bruke klubbens utstyr over en kortere eller lengre periode, uavhengig om han er instruktør eller elev.

Bakgrunnen for at vi har økt fokus på dette er at ulykker indirekte er summen av

hendelser, og at vi ved å redusere antallet mulige årsaker til hendelsene også reduserer sannsynligheten for ulykker. Vi kan ikke fortsette med den dårlige utviklingen fra 2003, og tro at vi ikke også får flere ulykker over tid.

Målsetningen bør være den samme som vi alltid har hatt, flest mulig morsomme hopp per hendelse/ulykke, gjennom en fornuftig oppfølging av regelverket uten at vi skal føle oss bastet og bundet av regler på hender og føtter.

deep sea fishing
dali
culture
pubs
restaurants
shopping
beach
kitesurf
windsurfing
more beach
hotels
shopping
pubs
night life
restaurants
aquapark
gymnasium
bikes
national park
karting

Just jumping?

The biggest drope zone in Europe.

www.skydiveempuriabrava.com
Tel. (+ 34) 972 45 01 11
17487 Empuriabrava · Spain

Picnic in the twilight Zone - Når en idé

PITTZ ER:

TOM GUNNAR FLOM (33)

Sivilstatus: **Gift med Hanne og far til**

Tuva (8mnd)

Yrke: **Befrakter**

Hopphistorie: **Begynte på linekurs i 1993 og har ca 1500 hopp, de fleste FS og et par hundre tandemhopp.**

OLE ALEXANDER HAMMERSTRØM (32)

Sivilstatus: **Forlovet med Anita og far til**

Tirill Konstanse (1)

Yrke: **Tekniker**

Hopphistorie: **Ett tandemhopp med Geir Trønnes på Østre Æra i 1999**

ERIK GRAN KVAASE (34)

Yrke: **Rigger, kokk og prest**

Sivilstatus: **Gift med Karin og far til Daniel (5) og Nina (1mnd)**

Hopphistorie: **Begynte med linekurs i 1992 og har ca. 1500 hopp hvorav de fleste er FS. Har innehatt tandemsertifikat, men lot dette utløpe i 2002.**

PICNIC IN THE TWILIGHT ZONE,

ELLER PITTZ PÅ FOLKEMUNNE, ER ET NORSK FIRMA SOM PLUTSELIG

DUKKET OPP I FALLSKJERMILJØET

I LØPET AV VÅREN 2003.

ESPEN K. GUNDERSEN **TEKST**

TO HOPPERE OG EN HALV-WHUFFO

Tre kamerater, to hoppere og en halv-whuffo (Ole har tross alt ett tandemhopp i bagasjen), lanserte et nytt konsept innen hoppdresser. Her kan du få hvilken dress du vil, så lenge det er en freeflydress, i de fargene som firmaet har plukket ut på forhånd, og i standard størrelsene fra Small til Xtra Large. Det hele minner litt om Henry Ford og hans T-Ford; "Du kan få hvilken farge du vil på bilen, så lenge den er sort." Fordelene var helt klare: Raskere leveringstid da de fleste størrelser og farger til enhver tid er å finne klare til forsendelse i hyllene, og til en langt lavere pris enn man har blitt vant til de senere årene.

De store tankene bak

For å finne bakgrunnen til både idéen og firmaet må vi helt tilbake til 1997. Erik hadde et brennende ønske om å gjøre sin store lidenskap, vi prater selvfølgelig om fallskjermhopping, til noe mer enn bare en hobby. Når han da bestiller en hoppdress hvor leveringstiden er lang og prisen relativt høy, våkner gründeren i ham og tankene svirrer. Som Erik selv sier "Jeg så på hvordan de andre firmaene rundt omkring gjorde med sine dresser og tenkte at dette må kunne gjøres bedre

for kunden. Hvorfor kan man ikke ha dresser liggende "in-stock" som et alternativ til custom dresser, slik det gjøres med fallskjerm-rigger?"

Han fikk etter hvert med seg Ole, som umiddelbart tente på tanken. Det gikk ikke så fort i begynnelsen, men de var i hvert fall enige om at den lave prisen ikke skulle gå ut over kvaliteten på dressene. Dette var de to enige om til 1999, da Tom Gunnar ble tredjemann i firmaet. Han sier selv at han ble "headhunnet av firmaet for å tilføre etterlengtet kompetanse," noe Erik og Ole besvarer med rå latter. Tom Gunnar sa seg selvfølgelig også enig i prinsippet til de to andre, slik at det skal være klart.

Uten navn og bukse er man ingenting

Etter å ha fått alle personene på plass skulle det ta tre år å få utviklet det første håndfaste produktet og å få satt navn på firmaet. Erik hadde en drøm om å kalle firmaet for noe som ble forbundet med Norge, da tenkte han spesielt på de store trollene som bor i de norske fjell rundt omkring. Slik ble det til at firmaet i 2002 dukket opp i Brønnøysund registeret som Troll Suit. Det er fremdeles det offisielle navnet på firmaet, og de har egen Troll Suit logo som er designet av Hanne, Toms livsledsager.

Ett firma er derimot ikke bedre enn produktet det leverer, og der fantes det ingenting å spore enda. Det største problemet, i følge Ole og Tom, var å finne stoff av god nok

kvalitet og råd fra andre om hvordan dette skulle syes. Ingen av de tre har noe sy-sertifikat å skryte av, så her var de på usikker grunn. Ole sier at mange firmaer virket usikre på om stoffet de skulle levere ville være sterkt nok og ytret stor frykt for at "200 hoppere skulle dø på grunn av stoffet." Noen ganger blir man glad for at sporten vår ikke har flere utøvere enn det som er tilfellet. Ole klarte etter en stund å spore opp noe stoff hos Høie Fabrikker i Kristiansand som absolutt skulle være solid nok. I følge Ole var det "Helt fantastisk!" Det hadde etter sigende blitt slept etter en lastebil på grusveier i to dager, og selv om det var fylt med stein hadde det fremdeles ikke fått nevneverdige skader. Skepsisen hos Erik og Tom dukket raskt opp når det kom frem at dette var stoff Høie Fabrikker hadde bestilt i forbindelse med en avtale med Forsvaret, og kun var å få i kamuflasjefarger. De skulle derimot få to gigantiske ruller med stoffet veldig billig. Erik og Tom ble ikke overbeviste, og de gikk andre veier.

Firmaet fikk etter mange omveier tak i et lite parti stoff som ville være nok til ett par freeflybukser, eller to. De kontaktet Merethe, ei god venninne som tilfeldigvis var skredder, og fikk henne til å sy det første paret. Dette ble dessverre ingen suksess.

Med store tanker om hva som var kult, som for eksempel kutt-pute i stedet for knapper over glide-låsen, og et snitt som passet best ved grillen i hagen, bommet de nok

litt. Men det var ikke på tide å gi opp, så de kontaktet Merethe igjen med en del forslag til forbedringer, og denne gangen virket det som om de var på rett vei. De var ikke på langt nær fornøyd, men buksen fikk nå ett hopp på seg før den ble pensjonert. Nå henger den på veggen på PittZ kontoret i Kristiansand.

Resten av 2002 sesongen ble en labor periode. Mye av motivasjonen til de tre forsvant da de mistet en kjær venn i en fallskjermulykke på Kjevik samme helgen som freeflybuksen ble testhoppet for første og siste gang. I tiden som fulgte ble det ble brukt mye tid på å pleie forhold til både familie og venner, og firmaet ble satt langt bak i prioriteringsrekken.

Vinter, men varmt i Østen

Sent i 2002 begynte ballen å rulle igjen, da de kom i kontakt med et norsk firma som hadde samarbeidspartnere i Asia. Det er ikke til å stikke under en stol at de tre var skeptiske til dette i begynnelsen siden de alle hadde hørt om dårlig kvalitet fra den delen av verden tidligere. De forholdt seg derimot åpne for muligheten, og etter en del samtaler og tegninger ble den første freeflydressen prøvesydd i Norge. Alle tre så umiddelbart at dette virkelig var noe å bygge på og produktet ble videreformidlet til fabrikken i Asia. Det tok rundt seks runder med forsendelse av dresser frem og tilbake, mest på grunn av problemer med søm og tråden som ble brukt, før de fikk et produkt de

blir til virkelighet

kunne stå bak. Den første freeflydressen som ble prøvehoppet var laget av bomull, et stoff som ikke skal være slitesterkt nok til fallskjermhopping, men den holdt og prøvehopperen var veldig fornøyd.

Etter dette begynte virkelig ting å ta av for det gamle firmaet med det nye produktet. Noen lange kvelder med noe godt å drikke førte til en endring av navnet. Det første forslaget, Picnic in the Sky (PitS) ble etter hvert forandret til det som brukes i dag, Picnic in the twilight Zone (PittZ). Logoen ble designet av Erik og Lars Erik Sivertsen, som også var en av testhopperene i begynnelsen. De første dressene ble solgt på Lista Boogie 2003, dessverre ble det kun med salg av to dresser den helgen. Guttene ga derimot ikke opp og fortsatte med et knakende introduksjonstilbud. Dette ga seg utslag i at 70 dresser nærmest ble revet bort, og firmaet klarte ikke å få dressene inn i lokalene før nye bestillinger strømmet på. De tjente minimalt på dette, men Tom sier "Det var skikkelig moro likevell!"

Nye samarbeidspartnere, både her og der

I begynnelsen var alt salg basert på jungeltelegrafene og direkte salg fra hjemmesiden deres, også denne designet av Lars Erik. Dette gjorde i følge Tom at de ble skikkelig tatt på senga. Ingen av dem hadde forventet en slik mengde bestillinger, og mangelfull logistikk gjorde at de slet med å skaffe nok dresser i juni og juli i 2003. Dette ordnet seg derimot, og når Erling Sagen ble offisiell leverandør gjennom SkyDesign hjalp det virkelig. De hadde lenge hatt samtaler med Erling og han hadde solgt noen dresser for

dem tidligere, så et nære samarbeid virket naturlig. Dette gjorde også at de familiemennene slapp å reise rundt selv og å selge dressene selv, slik de gjorde i begynnelsen. De kunne konsentrere seg om de viktige tingene i livet, som å utvikle nye produkter (og litt på familielivet selvfølgelig).

I løpet av høsten 2003 inngikk PittZ også samarbeid med Para Service i Danmark og Uffes Hopp Shop i Sverige. Dette har virkelig hjulpet på salget og på ekte sørlandsk så "han Uffe har virkelig solgt møe!" Selv på vinteren 2003 holdt salget seg oppe, en tid på året da mange hoppere ikke akkurat er kjente for å være særlig aktive. SkyDesign og Uffe har gjort dette mulig i følge de tre. De er også alle enige i at fallskjermhoppere i alle tre landene har tatt vel i mot dem, og de er veldig taknemmelige for alle positive tilbakemeldingene de har fått fra land og strand. Erik sier at de hadde forventet mye mer skepsis til konseptet, men mottakelsen har vært over all forventning.

Hva skjer a?

Nå som den første bølgen har lagt seg og salget har stabilisert seg viser PittZ at de ikke har tenkt å gi seg med dette. Planene ligger klare for fremtiden, selv om noen ideer nok vil ta litt tid å få gjennomført.

Et parti med gearbager er allerede ankommet hyllene, og disse skal kunne dekke behovet helt opp til tandem- og elevrigger, da bagene vil komme i tre forskjellige størrelser. Også her har det vært en god del frem og tilbake for firmaet, med forandring av design

og løsninger som hørtes gode ut men som måtte revideres etter hvert. Det er også mulig å få loggbokomslag i tilsvarende farger som bagene, slik at de fargekoordinerte hopperene ikke skal føle seg utenfor.

Deretter forventer de tre at freeflybuksen skal være på vei inn i sortimentet. Håpet er at de første skal være klare innen juli, men det er fremdeles noe usikkert. Det som er klart er at prinsippet vil være tilsvarende alt det andre, men denne gangen med noe ekstra stash som vertikale striper og pinstriper. Etter hvert regner de også med å komme med et større utvalg, men det vil nok vente på seg og sees på i forhold til responsen rundt omkring. De er om ikke annet åpne for mange muligheter. En drøm er blant annet å begynne med FS-dresser og freeflydresser for de noe mer viderekomne, da selvfølgelig i custom mål og farger. En skal ikke se bort i fra at de tre entreprenørene står klare med disse i løpet av neste sesong, for her går det fort i svingene.

PittZ forventer også å ekspandere sitt salgsområde, og satser på en salgsturne til høsten. Da håper de på å få skaffet seg kontakter i andre europeiske land som Tyskland, Frankrike, Spania, og England med flere. De har til og med store planer om en tur til PIA Symposiumet i februar 2004 for å presentere produktene sine. Forhåpningene til den turen er kanskje ikke verdens største, men Ole er sikker på at "det blir en artig tur, om ikke annet!" Ikke noe er som å møte seg med de store gutta.

Tre med drømmer

På spørsmål om hvilke ambisjoner og drømmer de tre har blir det fort litt stille før Tom

utbryter at "vi håper at Coca Cola Company skal se små ut i forhold!" Dette blir derimot raskt moderert når responsen fra oss tre andre er gapskratt. Et mer stillferdig svar fra samme mannen er at de håper på å kunne leve av det etter hvert, dersom de bare er flinke nok med tanke på god service og kvalitet til en moderat pris. Tom skyter også raskt inn at han sier det "uten å fremstå som kjepphøy." Om ikke annet så er han i hvert fall fra Sørlandet, hvor janteloven lever i beste velgående. "PittZ skal være veldig flinke på oppfølging etter salg," kommer det fra Erik, og Ole følger opp med at de ikke er redde for de store leverandørene fordi "alle kan selge noe andre selger, man må bare være flinkere til det!" At firmaet har lave administrative kostnader, som igjen gjenspeiler seg i en lavere pris i forhold til andre leverandører hjelper selvfølgelig også, både for firmaet og for kunden. Det endelige målet for PittZ er å bli totalleverandør på rekvisita, da med produkter som kundene selv ønsker.

At fallskjermporten kommer til å se mer til disse tre er helt sikkert, og ikke bli forbauset om du går forbi et telt med en stor PittZ logo på i sommer. For de kommer til å reise rundt for både å selge og å lage blest om firmaet. Planene er allerede lagt for Ekstremsportveko, Hercules Boogie, og Beach Boogie på Kjevik, selvfølgelig i samarbeid med forhandlerne deres, og kanskje kommer de til å møte opp andre steder. De oppfordrer alle til hilse på og ta en prat hvis de ser dem på et hoppfelt. For selv om de prater med blande konsonanter, så er de veldig opptatte av å høre nettopp din mening for å gjøre ting bedre.

SPONSOR FOR:

REKRUTTERINGSLANDSLAGET:
GEARBAGER (UTPRØVING)

PITTZ FACTORY TEAM, FS:
REKVISITA

EVEN FLOW, FREEFLY:
FREEFLYDRESSER

Nintendo for viderekomende...

FØR I TIDA VAR STOPPEKLOKKE OG CENTIMETERMÅL VIKTIGE VIRKEMIDLER. NÅ BRUKER VI YTTERST SJELDENT CENTIMETERMÅL, OG TRENGER HELLER IKKE Å KUNNE TELLE.

TONE D. BERGAN **TEKST OG FOTO**

Videomaskinfikling, litt datakunnskap og glad i å sitte inne på godværsdager er derimot egenskaper som fremdeles gir full uttelling.

“Dette er ikke akkurat no’ Nintendo...” uttalte Jakob Mo, fersk fallskjermdommer til Frittfalls redaktør den gang redaktøren het Simen Granviken, og Jakob Mo fremdeles var ung og lovende. Siden den gang har nok antallet fallskjermdommere i Norge sakte skrumpet inn (var det uttalelsen din Jakob som satte effektiv stopper for rekrutteringen?) mens teknologien har gjort dømming innen formasjonshopping til en lek... Nintendo for viderekomende, om du vil. I fjor investerte nemlig F/NLF i det elektroniske, PC-baserte dømmesystemet Omniscore. De som har sett systemet i bruk under de siste Norgesmesterskapene vet at dette både kan gjøre FS-konkurransene mer attraktive for tilskuere (og utøvere), og gjør også dømmingen til en mer lystbetont affære. I år ønsker vi å bruke systemet så mye som mulig, både på dommerseminarer, under NorgesCup og på NM. Nå er det også muligheter for at du som treningsdommer kan sitte og trykke knapper på ordentlig, under selve konkurransen. (Resultatet blir ikke tellende.)

Hvorfor bli dommer? Et veldig godt spørsmål. Det er faktisk utfordringer som dommer også: Hvordan bli best mulig, kunne se hva som foregår, og fange opp de missene og grepene som glipper og som ikke er så lette å se ved første gjennomgang. Trene seg opp til å stole på sin egen bedømming av et hopp, var dette bra lagarbeid, var dette et vanske-

lig hopp, skal vanskelighetsgraden premieres, eller ble utførelsen for slurvete? Og tro det eller ei, du blir litt svett i hendene og får høy puls når du skal dømme finalerunden i et mesterskap. Og ikke minst sitter du og håper at lagene gjør sitt beste.

I år stiller Norge med dommere til tre internasjonale konkurranser, i henholdsvis Brasil, Kroatia og Russland. Vi har også et tett samarbeid med dommere i de andre nordiske landene, og det finnes faktisk også en organisasjon for internasjonale dommere i Norge, på tvers av idrettsgrenene. Også her er det mulig å hente erfaring og inspirasjon rundt det å være dommer i et internasjonalt miljø.

Vi har også nye utfordringer som venter, hvordan kan den nye grenen Canopy Piloting, eller Swooping, tilpasses norske konkurranser. Og hvordan kan dette dømmes på en enkel og fornuftig måte? Du kan også bidra i egen klubb, dersom dere planlegger NorgesCup-konkurranser, spektakulær swooping eller rett og slett en god gammel speedstarkonkurranse. Da er det godt å kunne si at: “dommer, ikke no’ problem, det har vi”. Har du lyst til å vite mer? Ta kontakt med Anna Maria (ay-oslo@online.n) eller Steinar (st-lill@online.no) i dommerkomiteen.

God sommer, vi sees på NM!

One skydive a day, keeps the doctor away!

Kom og besøk Norges billigste og mest effektive hoppfelt.
Vi hopper fra morgen til kveld kun styrt av været.

Nimmo
17. juli - 25. juli

Nimmo holder til daglig til på Empuriabrava hvor han er en del av Babyloon school. Nimmo er blitt en del av fulldriften på Æra og han er ønsket tilbake av de han har hoppet med.

Chris Fiala og Stan Grey
15. - 3. august

Freeflyere i verdensklasse. Gutta holder til på Elsinore, hvor de coacher freefly og Canopy Piloting samt holde seminarer. Energibuntene fra USA vil også underholde noen kvelder som DJ.

Skywalkers
Uke 25, 28, 28 og 35

Supertalenter og Norgesmestere i 2003. Skywalkers vil være på Æra i flere uker for å drive freefly instruksjon og organisering av tracking hopp og større freefly grupper. Med sine kreative evner kan du vente deg litt av hvert fra disse guttene.

Marco Arrigo
16. - 25. juli

Marco er lagkaptein på det Italienske firerlaget som scorer over 21 i snitt. Har over 15 års hopperfaring og har rundt 10 000 hopp. Han er Italias svar på Craig Girard. Han vil organisere all type hopping og lett underholde et helt hoppfelt med sine ablegøyer.

Torstein Valen
26. - 31. juli

Hoppet på det Norske 4'er og 8'er landslaget gjennom flere år. Han vil være på Æra under hele treningsuken og er tilgjengelig for alle lag som ønsker å være på Æra for å trene til NM.

Landslaget
Uke 29, 35 og 37

Landslaget holder flere FS-skoler på Æra hvor de lærer deg basic kroppsstilling og bevegelse. Alle kan stille uansett erfaringsnivå. Alle hoppene blir videofilmet. Brief og debrief av høy kvalitet. Vi garanterer at du vil merke din egen fremgang.

Jari og Petter Bergsjø
14. - 22. juli

Produsenten av wingsuit draktene vil holde instruktørkurs. Kursene tar 2 dager og er beregnet for instruktører i din klubb, dette for å sikre kvalitet på utsjekkshoppene i klubbene. Jari og Petter stiller som elever under kurset. De har med seg mange demodresser for de som ønsker å prøve ut de forskjellige type wingsutene.

NM
1. - 7. august

For påmelding og informasjon, logg deg på www.fallskjerm.no, velg nyheter og deretter linken som heter NM.

BASIC ORL

Gyvind som tar sidebody ser helst ut som danskebitter som legger til kai.

ANDØ 2004 – ein grøvla løyen fallskjermleir!

ÅSNE MOE **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Hvorfor streve seg gjennom påskeferien i Norges fjellandskap, på bakglatte ski med lunken kakao og tørre brødsiver i sekken, når man kan nyte to uker i Florida med dager stappfulle av fallskjerminstruksjon, gøyale hopp, sol og varme?

Ni forventningsfulle sjeler entret flyet på Gardermoen 28. mars, for å starte en reise der målet var å lære mer om og forbedre seg i FS. Nede i Orlando ventet de to siste deltagerne, Heidi K. og Ellen, som hadde blitt igjen fra den første Basicen. Like godt å få med seg begge når man var i gang! De var med andre ord allerede varme i trøya.

Jeg har vel aldri sett en gjeng fallskjermhoppere komme seg raskere opp av sengene om morgenen, enn under oppholdet i Florida. Når sant skal sies, kan mye av dette skyldes fenomenet JET LAG, men likevel, motivasjonen var på topp og selv ikke joggeturene kl 06:50 kunne senke den høye stemningen. Takk til Rune for motiverende sang under joggeturene.

Noe alle ble instruert nøye om var å ha kontrollerte og gjennomtenkte landinger, siden det var såpass mange skjerm i lufta samtidig. Vi gjorde vel alle vårt beste på dette punktet, men forvirringen ble kanskje litt stor for en viss deltager da det plutselig sto en

truck midt på landingsfeltet. Syns jeg husker et råd fra elevtiden min: Fokuser ALDRI på stedet du IKKE skal lande, da havner du der! Vel, for å lage en morsom historie kort: vi hørte alle det høye smellet da Sandnesbuen durte inn i sida på bilen, deretter ble dratt av skjermen i en salto over lasteplanet og like godt laget en megabulk i andre sida også. Heldigvis kom han fra det hele med et par blåmerker, men slike episoder blir det nye kasse regler av! Børge; det der var å t-t-t-toppa hei-i-le driden!

Opplegget på Basic var fire-fem dager med hopping, deretter en fridag og så på'n igjen. Siden dette for mange var første hopp i utlandet og fra nye fly (Skyvan/Twin Otter/Porter), ble det satt mange kasser etter hvert. Selvsagt forble humøret på topp!

Været var for det meste utrolig fint, selv om vinden gjerne tok seg opp utover dagen. Dermed ble det noen vind holdinger, men siden hoppfeltet ligger midt i smørøyet av fallskjermprodusenter var det lett å få tida til å gå likevel. Vi fikk besøkt både ALTI-2 og PD i felleskap, mens en del fikk med seg steder som Mirage også.

Under oppholdet dukket jo også 1. april opp på kalenderen, og mange ideer for å lure instruktørene ble luftet. Jeg skulle gjerne hatt et forstørret bilde av Ole Petter, da laget jeg hoppet med steg synkront mens Ole Petter svingte sine 360 grader i formasjonen.

Stakkaren trodde jo han hadde mista grepet på alt som heter stabilt fall og leve! Hehe...

Pilotene benyttet også sjansen til å skremme sarte fallskjermjeler og satte på feilalarm i 3000 fot, samtidig som de pumpet nok drivstoff i motoren til å få røyk utvikling – da er det jammen godt å være blond og naiv, og først etterpå forstå hva som skjer i fly-et...

Vi byttet en del på hvem vi hoppet sammen med fra dag til dag, det gjaldt også instruktørene. Dette var lærerikt, siden fallhastighet og nivå varierte. Dette førte også til uforglemmelige bilder på videoen; Øyvind som tar sidebody på de "minste" og korteste jentene ser helst ut som danskebåten som legger til kai.

*Bagdad Harald dundret forbi oss som en defekt
og feiljustert misilraket.*

Noe man også lærte mye om på Basicen var plasseringene i formasjonen, hvem bør keye, hvordan fungerer grepene best, hvordan man tar ulike exit fra flyene osv. Mange av oss hadde nok heller ikke forsøkt seg på verticals eller superpositioning tidligere. Endelig forsto man hvordan man kan lage mange poeng i lufta.

Søndag 11. april var vi kommet til avrundning av Basicen når det gjaldt hoppingen. For å ha en morsom avslutning, ble det laget speedstar konkurranse mellom jentene "Speedbabes" og guttene "Speedos", samt to storformasjons hopp. Stemningen var anspent, ingen ville tape den store speedstar tevlingen, og flere satset alt for å vinne. Stakkars Kristine W. traff "AU" (dørkarmen) på Twin Otteren på vei ut og armen såg ut som en blåflekete medisterkake etterpå. Alt for laget! Faktisk ble hoppene så jevne at det hele ble avgjort på foto finish med Ole Petters nyinnkjøpte datautstyr: UAVGJORT! Jeg aner ikke hva statistikken sier om sannsynligheten for slike resultater, men vi var på hundredelen like.

Nå er det jo faktisk slik at vi alle får høre et par ting innen vår første storformasjon, slik som "man går ALDRI lav på storformasjon!". Derfor var vi alle fullt konsentrerte foran denne for oss store oppgaven med 21 personer. Det hele såg ut til å gå greitt, inntil Bagdad Harald dundret forbi oss som en defekt og feiljustert misilrakett (sitat Nicolai). Jaja, 20 personer var jo bra det også, tenkte vi andre. Men jeg får vel legge til at på andre forsøk så satt hele formasjonen – store smil på himmelen ble observert.

Noe som vi selvsagt brukte masse tid på var vindtunnelen. Lise Aune

trodde hun hadde bestilt for mye tid, mens vi faktisk endte opp med å ville ha mer. De fleste kom hjem igjen med mellom ? og en time i tunnelen totalt. Man får utrolig bra trening når man får opptil flere minutter frittfall sammenhengende, og det var utrolig gøy å se nivået stige hos alle etter disse besøkene.

Nå høres det kanskje ut som om vi ikke gjorde annet enn å hoppe i Florida, men fakta er at vi fikk sett en hel del utenom hoppfeltet også. Et populært vannhull ble "Half Time", hvor vi gjorde oss godt bemerket. Nå var det jo ingenting i veien med humøret vårt i forveien, men det ble i alle fall ikke verre etter at Nicolai sendte en runde Tequila eller to rundt. Personer fra det lokale miljøet ble også flittig sjekket opp, enten de ville eller ikke. En av kveldene besøkte vi også en Country Saloon, hvor Øyvind fikk vist oss hvordan man danser Linedance! Be ham gjerne om demonstrasjon når han kommer hjem i sommer! Ellers ble vi invitert til Sollys hjem på grillaften. (Solly eier huset vi bodde i). Der laget Ditta en dødelig god Strawberry Daiquiri, som gikk ned på høykant. Mange fikk også prøvd massasje stolen og kom ut igjen med salige smil.

Vi fikk skviset inn et par dager på stranden også, der blendahvite norske legger fikk luftet seg for første gang dette året. Til guttenes store glede ble det arrangert Cheerleader Competition på Daytona Beach og uttrykket tunga ned på knærne fikk en ny dimensjon. På kveldstid var en del av det blendahvite blitt til hummer rødt, som nok resulterte i ubehag når riggen skulle trees på dagen etter.

Mot slutten av oppholdet fikk noen

med seg besøk hos en kjent av Lise, Slangemannen, som hadde oppdrett av slanger. Man fikk gjerne holde dødelige slanger om man ikke syns adrenalin nivået var kommet høyt nok i det siste. Andre tok derimot turen til Universal Studios, for å ta berg-og-dalbane, som man måtte køe i 75 minutter for å prøve og for øvrig ble veldig kvalm av. Er vel slik det skal være!

Den aller siste kvelden hadde vi avslutningsmiddag på fantastiske "Boca Di Beppo", italiensk restaurant, hvor Paven satt i glassbur midt på bordet og overvåket det hele. Vi fikk nok å spise og drikke, og vi var vel alle enige om at dette var en perfekt avslutning.

Alt i alt må vi si oss veldig godt fornøyd med utflykten til Florida. Vi klarte oss med ett reservetrekk (Børre), og selvsagt truck bulkinga. Vi kom oss alle hjem med liv og lemmer i behold, og jeg tror nok vi alle hadde noe felles med hjem i bagasjen: Motivasjon og lyst til å hoppe masse FS gjennom sommeren her hjemme!

Takk til instruktørene Lise, Ditta, Ole Petter, Øyvind, Alex, Pablo og videomennene. DETTE VAR TOPP!

Årets Advanced Basic

I REGI AV NORGIES FØK ÅRETS
ADVANCED BASIC I FS AV GÅRDE
MELLOM 3. OG 17. FEBRUAR, OG
INNEHOLDT ALT DEN LOVET + EN DEL
SPONTANT KRYDDER.

CATO JOKSTAD **TEKST**
PÅL "KEIKO" ANDREASSEN **FOTO**

Deltagerne var Kari Berg, Erik Bie, Erik Furuseth, Cato Jokstad, Geir Krane og Tim Nansen. Coacher: Torstein Valen og Hans Pål Rickard Kolbenstvedt (begge abdiserte landslagshoppere). Kameramenn: Martin (supersvenske) + Junior + Maha (step in for Junior hver gang han ikke skjønnte klokken).

Vi ble delt i to lag som Torstein og Pål rullerte mellom. Coachene gjorde en fremragende jobb med stor kunnskap, evig entusiasme og ikke lite tålmodighet – kjennetegn på coaching i verdensklasse! Vi utførte til sammen 53 hopp, de fleste 4-hopp. Forsøk

på et par 8-hopp fra Porter på slutten av campen fikk vi tid til, men det første forsøket ble raskt et 7-hopp, da en litt morgentrøtt Erik B. glemte å løsne sikkerhetsbeltet før ut-sprang. Exiten var strøken, men tiden i fritt fall ble i underkant av 0,02 sekunder. Han dro seg opp igjen i flyet, løsnet sikkerhetsbeltet og hoppet. Neste forsøk på 8 gikk atskillig bedre, men denne gang fikk han reservetrekk. Litt av en start på dagen. Som om en eller annen morgengud tok tak i gutten, filleristet ham og ropte "er du våken nå, eller!???"

Geir måtte også kutte en gang i løpet av campen. Det tok litt tid før han ble stabil etter kuttet og trakk i reserven. Han gjorde seg dermed fortjent til følgende kommentar fra samvittighetsfull lokal instruktør: «Du må huske å presse».

Keiko (se under) tok AFF-kurs, og på nivå 8 oppdaget han at to celler på den ene siden av skjermen ikke fløy skikkelig... Han valgte å lande skjermen. Det viste seg at de to cellene var revnet!

Finfin coaching + flott filming førte til at læringskurven til tider ble såpass bratt, at vi enkelte ganger måtte roe ned med en dråpe vodka-redbull. Dette gikk pent og pyntelig for seg og endte kun med at Pål Andreassen ble hetende Keiko (et navn han bar med stolthet); Cato fikk navnet Taco (fordi Gary fra DeLand Majik ikke klarte å si Cato); Heidi Karlsen ble kalt Hotlips (etter å ha kløyyd leppen mot frontruten da Torstein ga gass mens hun satt på panseret); Tim lød navnet Skeletor (fordi han er tynn...?); Martin måtte kjøre med postbilen i to timer da han ble frakjørt et godt stykke hjemmefra klokken fire om morgenen, samtidig som bassenget til Solly bugnet og støyet av skjønne svenske

piker fra Team Svea; Torstein ble siden kalt Tørstein, og Ellen Burchardt, Keiko, Martin og Taco ble stoppet av politiet – hver sin gang; men som sagt, bortsett fra disse småtingene, forløp kveldene rolig.

Orlando har en vindtunnel, Skyventure, og denne ble besøkt hyppig. En dyr, men genial måte å trene på og samtidig le masse!

Torstein, Erik B og Tim bodde hos Lise og Nicolai. Lise gikk gravid inntil hun en dag kom inn av døren, sa «dæven, karer, jeg tror vannet er gått», tilkalte jordmor, gikk til-sengs og klemte ut det vakreste i verden 8. februar etter 18 timer i fødsel. Det vakreste i verden heter Kari Nansen og kommer til å få all oppmerksomhet på Æra til sommeren. Onkel Timelim sitter i skrivende stund i Loppa og gleder seg vilt til gjensynet!!

Til alle dere som digger hopping og som allerede har vært på en Basic: Neste Advanced blir sannsynligvis 21.02-06.03.05. Trenere blir nok Lise + en fra Norgies eller fra Arcteryx. Kurset er populært, så begynn å planlegge redan nu!

Ellers så sees vi til sommeren på Æra eller Voss eller Rygge eller Bjorli eller Geitryggen eller Jarlsberg eller Trondheim eller hvor som helst!

Tim ble "operert" på Skyventure pga. at han hadde fått besøk av en flått eller bedre kjent på lege språket som en Ixodidae

Ludens Freefly & Go Vertical

Denne sommeren har **Ludens** mye på programmet. Vi tilbyr **gratis organisering** flere uker på Voss. Det vil være instruktører tilgjengelig hver dag hele fulldriften. Skywalkers vil stikke innom Æra enkelte uker i sommer, men vil stort sett være på Voss. Ludens vil være tilgjengelig for **coaching** for lag som vil trene mot Norgescup og NM, i tillegg til vanlig **1-1-instruksjon**.

Under **Veko** vil vi organisere store og små grupper, fra **alt mellom vertikalt og tracking**. Vi skal også organisere **The Nordic Meet** på Voss hvor vi har invitert de beste freeflyerne i Skandinavia. Se forøvrig terminlisten på www.skydivevoss.no for info om de forskjellige arrangementene vi arrangerer utover sommeren.

Ludenshytta vil være et naturlig samlingspunkt for freeflyere på Voss.

Ludens Freefly (Nils, Martin, Kristian, Erling, Mathias, Richard, Dag og Endre)

En av sommerens største happenings i Skandinavia vil være **GoVertical** som går av stabelen 26.juli til 1.August. **Ludens** og **Teppo** (Finland) vil være der, samt tunnelmesterne **Juliana** (Brasil) og **Fabian** (Østerrike) for **organisering, coaching** mot NM og **instruksjon**. Løftene vil bli gjort med en **superrask Beech 99**, og vil gå til **16500 fot**, (bare for freeflyere). Det vil være **forhåndspåmelding** (boogieavgift) og et tak på 100 deltakere for å sikre at de som kommer får hoppet mange bra hopp. På torsdagen vil det være **5års jubileum** for MagicalMysteryTour med et **spesielt innhopp**. Her lover vi mange bra overraskelser! Alle tidligere deltakere er herved invitert. Ønsker jublilantene å hoppe med Beechen, utenom innhoppet, må dere melde dere på som deltakere på boogien. For mer **info** og **påmelding**, sjekk www.skydivevoss.no.

Kom og lek med oss!

Linn, Pål, Jan og AK fra Oslo FSK har vært på Skydive Elsinore. De har også testet ut den nye vindtunnelen på Perris.

Solen Skinner alltid i California...

... i hvert fall gjorde den det da laget vårt var der
for å trene på Skydive Elsinore rett før påske.

LINN LUDVIGSEN FOTO

ANN-KATRIN BIRKELAND **TEKST** LEIF ARNE SPIDSBERG **FOTO**

Vi stortrivdes på Elsinore. Det er et forholdsvis lite hoppfelt, men med masse hyggelige mennesker.

Vi hadde 2-3 dager med litt "dårlig" vær. Det vil si det vare "bare" 25 grader og vi så faktisk noe skyer. Resten av tiden var det varmt. Veldig varmt. Vi hadde flere dager med opp mot 35 grader, men det gikk veldig greit.

Vi hadde planlagt 80 hopp på 12 hoppdager. Vi fikk 100. Åtte av dagene startet vi i den nye vindtunnelen ved Perris. Det tar bare 15-20 minutter å kjøre fra Elsinore til Perris. Vi var som regel på plass i vindtunnelen som første gruppe. Etter 45 minutter oppvarming, planlegging og kryping, hadde vi 30 minutter til en time i tunnelen. Så kjørte tilbake til Elsinore og var med på første løft.

Dette er den mest effektive lagtreeningen vi har vært med på. Vi hadde leid inn John Hamilton som coach. Han brukte 2-3 dager på å kjefta på oss. Vi var litt ivrige til å begynne med, men han fikk roet oss ned etter hvert.

Vi hadde aldri hoppet firer sammen før, men John sendte oss hjem som et lag. Vi fortsetter treningen på Æra i sommer og har allerede begynt å spare til neste tur til Elsinore.

"We put the yamg"
in your ying

Supplier of: FF Suits • Gearbags • Accessories

PittZ
picnic in the twilight zone
www.pittz.no

Arcteryx med nytt lagmedlem

DA ALEKS GAMME TIDLIGERE I VINTER BESTEMTE SEG FOR Å TREKKE SEG FRA VIDERE LANDSLAGSSATSING, VAR DET NOK FLERE SOM FORVENTNINGSFULT VENTET PÅ EN TELEFON FRA LANDSLAGSANSVARLIG LISE AUNE.

ARCTERYXTEKST TORE BUERSELVPORTRETT

Første telefon gikk til Tore Buer, bror av Arcteryx-Øyvind og daværende medlem av rekrutteringslandslaget Gonnabes. Tores slanke og atletiske legeme passet som hånd i hanske i Aleks sin hoppdress. Flere av de andre kandidatene til å erstatte Aleks, framviste kroppsbygninger som absolutt ikke var forenelig med (komfortabel) hopping i hans gamle hoppdress. Dette gjorde valget av erstatte svært enkelt; det måtte bli Tore. Heldigvis er han flink til å hoppe også!

Vi har nå gjort nesten 150 hopp med Tore på laget. Han har imponert stort og vist seg å være en glimrende erstatte for Aleks. I tillegg er han en humørspreder og fullt på høyden med de beste utenlandske når det gjelder ablegøyer og festlige påfunn. Når vi trener – noe vi gjør stort hele tiden – er det 100% innsats og målrettethet, men vi ønsker å profilere oss som et lag hvor hoppgledden står i sentrum, så glisene er aldri lang unna. Kombinasjonen av beinhard, målrettet trening og høy trivselsfaktor er ledetråden i satsingen vår.

Vi har akkurat gjort oss ferdig med sesongens første FS-skole på Østre Æra. Rimete hoppdresser i frittfall, numne kroppsdeler og vind som til tider blåste med kumlokks styrke la ingen demper på hoppgledden til deltakerene. Artig å se så mange hoppglade ansikter tidlig i sesongen. Takk til alle som var med!

I skrivende stund er vi på vei til DeLand for

en ny treningsleir. Vi returnerer til Norge i midten av juni for en ny FS-skole, som vel allerede er historie når dette leses. I slutten av juni er vi invitert til Malevsky Cup i Russland. Dette stevnet har fått status som World Cup og European Championship, så her får vi mulighet til å bryne oss mot verdens beste lag som Majik, Airspeed og Maubeuge (franske firer-laget som vant forrige VM). Ingen av disse lagene har vel tapt nevneverdig nattesøvn over tanken på at vi skal være med, men bare vent et par år til! Her skal ingen føle seg trygget; i løpet av et par år er vi i stand til å spise vafler med de store gutta.

Etter å ha vendt tilbake fra Russland første uken i juli vender vi nesa rett mot Æra. Her arrangerer vi sammen med OFSK, FS-skole fra 12.-18. juli. Håper å se flest mulig av dere her. Midt i fellesferien og vanskelig å få fri fra familien? Lokk med uforglemmelig campingferie i Hedemarks dype skoger, tørk støvet av FS drakten og kom oppover.

Etter FS-skolen blir vi på Æra fram til midten av august. I denne perioden blir det lagtrening, trening med intermediate-lag og NM deltakelse. Sesongens store mål, VM i Kroatia, avholdes i midten av september så her skal toppformen være prikket inn. Vi regner med å ha gjort ca. 800 laghopp sammen innen VM. Målsetningen vår er 16,5 eller bedre i snitt. Klarer vi det må nok Dr. Bjelle belage seg på adskillige nattevakter på sykehuset i høst. Han har nemlig lovet Thailand-tur på hele laget dersom målet innfris. Følg med!

Visit Us **ONLINE** For Current Pricing

WWW.PARAGEAR.COM

Serving The World For Over 44 Years!

Para Gear

Equipment Company

SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM

NEW SPRING ACCESSORIES

IS YOUR GEAR GETTING CLOSE TO TIME TO BE REPLACED? GET IT NEW AT PARAGEAR!

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!
Check out our print catalog or order items online! All prices listed are subject to change and do not include shipping or custom options. Call or email Para Gear for details.

SECURE ONLINE ORDERING

WWW.PARAGEAR.COM

MORE NEW MOVIES IN STOCK!

Visit Us **ONLINE**
For Current Pricing

NEW CLOTHING

Go Fast! Sports, Jumper & Many More...

MOST ITEMS IN STOCK! CALL FOR MORE INFO!

FEATURED ITEM

ORDER TODAY!
FAST SHIPPING!
On Stock Items

BUY A COMPLETE AERODYNE SYSTEM*
AND GET A
FREE GEARBAG!

Get a free S.O.F Gearbag, over a \$100.00USD value, which comes with a mini pack mat, with the purchase of a full Aerodyne system, Main, Reserve, & Harness Container. Item #N1225
VISIT **WWW.PARAGEAR.COM** FOR MORE DETAILS

Serving The World For Over 44 Years!

Para Gear

Equipment Company

PHONE: 847-679-5905 - FAX: 847-679-8644
3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA
OR VISIT US ONLINE AT **www.ParaGear.com**

All Major Credit Cards Accepted.

Visit Us **ONLINE** For Current Pricing

Freestyle

ANNIKEN RONÆSSFoto

– ny konkurransegren

PRO SWOOPING TOUR HAR
ETABLERT EN NY GREN FOR
SKJERMPILOTER; FREESTYLE.
LEIF ARNE SPIDSBERG HAR
DELTATT I SIN FØRSTE
FREESTYLEKONKURRANSE.

KITT**TEKST**
FRANCISCO NERI**FOTO**

PST Freestyle Open

22. til 25. april ble den første freestylekonkurransen avholdt på Perris, CA. PDs Jay Moledzki toppet feltet på 35 deltakere, fulgt av Jim Slaton fra Team Extreme og Shannon Pilcher fra PD. PST tror at dette vil bli en virkelig publikumsgren fremover. Deltakerne må gjøre en rekke øvelser over vann for å få en subjektiv analyse av dommerne. Poeng tildeles etter pilotens innflygning, gjennomføring av øvelsen, tid i kontakt med vannet og landingsteknikk.

Det ble gjennomført to faste runder hvor øvelsene er trukket på forhånd, to frie runder kombinert med presisjonsavslutning og to frie runder. De fleste deltakerne var enige om at øvelsene brøt nye grenser innenfor skjermkjøring. Pilotene vred seg 180 grader i seletøyet uten å holde i styrelinene, vred seg tilbake og landet på bakken! Dette kalles en Blind man to Ghost rider, og var bare en av mange sprø øvelser som ble gjennomført.

Én nordmann i feltet

Leif Arne Spidsberg har tilbrakt vinteren på Skydive Elsinore, CA. Etter et kort besøk hjemme i Norge reiste han som eneste nordmann tilbake til Elsinore for å trene mer i forkant av konkurransen. Der ble han opptatt med mye filming av lag, så treningen ble nok litt forstyrret. Helgen før konkurransen reiste han til Perris. De fleste av de store gutta og teamene var allerede kommet, og banen – det vil si dammen med landingssted – var satt opp.

Treningen pågikk hver dag fra tidlig om morgenen til 1200. På ettermiddagen var det for mye vind. "Det er en fordel med crossvind eller litt medvinds. Da får vi best trent på forskjellige moves" forteller Leif Arne. "Vi var 10-15 swoopere på hvert løft, og vi gikk fra 6.000 fot. Hopperne på løftene ble enige om å trene på samme moves. Vi gikk igjennom alle, fra nummer en på lista. Det var noen dommere tilstede som filmet. Om kvelden satt vi i Bomb Shelter, baren på Perris. Der så vi videoene og

Nivå 1

Cross-up

Piloten har begge bena krysset rett under kroppen, og drar dem på overflaten.

Scoren bedres ved:

Større separasjon av føttene.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Crane

Pilotens kropp er vertikal til overflaten med en fot slepende, og den andre bøyd i kneet med tåa mot det andre kneet.

Scoren bedres ved:

God strekk på benet som sleper.

Foroverlent overkropp gjennom øvelsen.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Nivå 2

"T"

Pilotens kropp er vertikal til overflaten med en fot slepende på overflaten og den andre horisontalt til overflaten.

Scoren bedres ved:

Strekk på begge bena.

Rett/stram kroppsposisjon gjennom øvelsen.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

fikk debrief. Det var bra å få tilbakemelding av dommere og andre deltakere.”

”Jeg hadde ikke trent på freestyle øvelsene på forhånd, bare pugget dem inni huet. Jeg var litt reservert i starten. Særlig til det å få vått utstyr. Allerede tirsdagen måtte jeg svømme litt. Det var greit at dette skjedde tidlig i treningsuken, da kunne jeg gi faen resten av oppholdet.” Leif Arne hadde nettopp fått ny rigg som var dønn strøken og fin. Helt til treningsrundene... Etter konkurransen så den ut som om den hadde minst 2000 hopp. ”Det var varmt og fint, med en del vind. Utstyret tørket etter et par hopp. Etter at utstyret blir vått fikk man litt roligere åpninger, men det førte til litt større mulighet for tvinn siden skjermen bruker mer tid på å fange luft. Så etter hvert som jeg hadde havnet i vannet og i møkka noen ganger begynte jeg å få pilotforsinkere. Piloten klarte ikke å trekke ut pinnen. Jeg måtte bak med hendene for å trekke direkte i pilotbåndet fire-fem ganger på rad.” Han fikk råd om å ha større slakk på loopen. Containeren hang så vidt sammen, men det samme skjedde. Da han spurte en annen som spurte hvordan loopen så ut? Møkkete! Looper blir som sandpapir. Da han byttet loop ble alt bra – et godt tips.

”Det var første gang jeg gjorde mange hopp med avtakbar slider og pilot. Kvelden før konkurransen gjorde jeg en klassisk feil, og monterte slideren gjennom den ene kaskaden. Skjermen fløy rart, og føltes trang og hissig. Den ville svinge. Hva skjer? Jeg så da at slideren hang helt oppe! Prøvde å pumpe den ned med bakrisere, løsnet bremsene og pumpet, men den kom ikke ned. Jeg tenkte at kutter jeg her må jeg gå flere kilometer for å finne skjermen, så jeg fløy inn over landingsområdet og kuttet der. Jeg kuttet med en hånd, og klarte bare å løsne den ene riseren. Det spant noe inni helvete, og jeg måtte hjelpe til med begge hender og fikk kuttet etter hvert. Jeg hadde god høyde, så det var ikke noe problem. Reserven ga en kanonåpning – nakken i ræva, og beina i skallen. PD 106R var i alle fall fin å fly”. Det hadde begynt å bli mørkt, han har ikke ekstra rigg, og skulle opp kl 0600. Riggingloftet skulle stenge om 10 min. Manifest ropte opp om det fantes noen som ville pakke, men ingen tok kontakt. Så stilte heldigvis Andy Ferrington i team Xaos opp og tok pakkingen på 20 minutter for 100 dollar. Leif Arne var klar til neste dag.

Konkurranse!

Konkurransen skulle starte torsdag, men det ble værholding hele torsdag og fredag. Det var ikke engang treningsvær, så det ble fryktelig kjedelig å vente. Lørdag var det endelig vindstille,

Can-can

Med overkroppen på heading med skjermen strekker piloten beina og føttene til siden (ikke under kroppen), og drar minst en fot på overflaten.

Scoren bedres ved:

Strekk på beina.

Større kroppsandel som berører overflaten.

Holder overkroppen rett fremover.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Walnut

Pilotens føtter holdes i linje under kroppen, mens de slepes på overflaten med legger eller knær.

Scoren bedres ved:

Strak overkropp, vertikal til overflaten.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Nivå 3

Flex-head

Piloten har kroppen lavt over overflaten med et ben strukket mens hælen sleper overflaten, og det andre benet er bøyd i kneet og hælen sleper overflaten nær kroppen.

Scoren bedres ved:

Strekk på benet.

Lavere avstand mellom kropp og overflate.

Strak kropp fra hode til foten på det strukne benet.

Lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Superman

Pilotens kropp er horisontal (ansikt fremover) og strømlinjeformet til overflaten, mens begge føttene slepes.

Scoren bedres ved:

Lavere horisontal posisjon mot overflaten.

Større areal som sleper overflaten.

Ben og føtter samlet.

Strammere/mer rigid kropp fra hode til føtter.

Tid/lengde på kontakt med

overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Nac-nac

Piloten sleper begge føtter under og på linje med kroppen.

Pilotens fremre fot sleper på hælsiden, og den bakre foten sleper tåsidan.

Scoren bedres ved:

Lavere vertikal posisjon mot overflaten.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Boomerang

Piloten svinger (carver) mens han holder kontakt med overflaten.

Scoren bedres ved:

Større grad på svingen. Ikke noe minimum. Mer sving – mer poeng.

Større andel av kroppen som sleper overflaten.

Strammere/mer rigid kroppsposisjon i gjennomføringen.

Tid/lengde på kontakt med

overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

og alle ga bønn gass for å fullføre konkurransen på en dag. Landet, pakket, gikk rett opp igjen. Det ble travle 10 timer.

Første runde var trukket til Superman, så Crane som andre hopp. "Mitt første gikk veldig bra – jeg fikk nest høyeste score på approachen. Jeg gjør en 540, når de fleste gjør 270, noen få 360 og bare Jay 720. Det betalte seg. Superman øvelsen gikk bra. Man får tillegg for å se bort fra landingsretningen under øvelsen. Det hadde jeg aldri gjort før, men det kjentes så bra ut at det virket helt naturlig å kikke på dommerne og smile. Etter dette føltes det rett og helt herlig. Jeg fikk god selvtillit, og tenkte at nå må jeg dra på litt. Crane gikk rimelig bra. Jeg ble litt lav på approachen, måtte hente meg inn litt, og fikk ikke distansen jeg ønsket. Jeg var godt fornøyd med utførelse og landing." Leif Arne snakket litt med dommerne etter at de trukne rundene var ferdig. De synes det så veldig bra ut, og mente han lå bra an på listene. Opptur – siden det gikk så raskt hadde han jo ikke fått sett de andres hopp.

Så var det presisjonsrundene. Her har han aldri gjort det så veldig bra. "Jeg tenkte at jeg skulle safe litt. Swoope halve ponden for å være sikker på å treffe sonene. Jeg har så liten skjerm at jeg har lite å gå på. Da jeg hang i skjerm tenkte jeg at jeg har jo ikke noe å tape. Må bare gjøre mitt beste, dra hele ponden for maks poeng og heller bomme med en sone. Øvelsen var La-z-boy. Det ble grei utførelse, men var litt høy så jeg spratt litt bortover uten så fin kontakt hele tiden. Traff sone en akkurat, og var nok litt misfornøyd. Andre runde tenkte jeg det samme – må safe! Så skjedde det igjen, jeg bestemte meg plutselig for å Go Big. Får fint og lang swoop, fin kontakt med vannflaten hele veien gjennom Nac-nac. Jeg kom 10 cm for kort til sone en, og ble dømt ut." Dette var kjipt. Man får minuspoeng, og mister masse i sammendraget. Men humøret var på topp. Han visste ikke resultatet av målingen, men håpet var der at han ble dømt innenfor.

Frirundene måtte leveres kvelden før. Du kunne planlegge hva du ville måtte holde deg til programmet du hadde valgt. Hvis vindretning eller noe annet gjorde at du trodde du ikke ville klare alle movsene kunne du trekke ut noen momenter. Maks score på en runde er fem poeng. "Nivå 5 øvelser har jeg ikke øvd på, og sjansen for å bomme er stor. De gode gutta gjorde dem ofte bra, men bommet like ofte. Jeg satt sammen tre moves, på det første hoppet Nac-nac til Method til La-z-boy. Sånn prøvde jeg å få høyest mulig score, uten å måtte gå for de vanskeligste. Utførelsen var bra, men swoopet ble for kort så jeg landet halvveis i vannkanten og fikk for landing. Andre hoppet valgte jeg Superman til Method til La-z-boy. Det satt per-

Nivå 4

Method

Piloten vrir (roterer) underkroppen minst 60 grader fra overkroppen i seletøyet, mens han sleper overflaten med begge føtter. Overkroppen forblir på heading med skjermen, mens underkroppen vrir. Overkroppen kan også vrir, så lenge forskjellen mellom over- og underkropp er minst 60 grader.

Scoren bedres ved:

Større rotasjon av underkroppen i seletøyet.

Større kroppsareal som sleper overflaten.

Større ben og fotseparasjon.

Lavere posisjon i forhold til overflaten.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

La-z-boy

Piloten skyver overflaten med begge føtter samlet og foran seg i sittende posisjon.

Scoren bedres ved:

Strekk på bena.

Lavere posisjon i forhold til overflaten.

Strammere/mer rigid kropp fra hode til føtter.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Bøyer hodet, ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Nivå 5

Blindman

Piloten vrir hele kroppen 180 grader i seletøyet til motsatt retning av flyretningen, mens han fortsatt flyr.

Scoren bedres ved:

Lavere posisjon i forhold til overflaten.

Større kroppsareal som berører overflaten.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Ghostrider

Pilotens hender slipper styrehåndtakene helt med føttene under kroppen mens han sleper overflaten med minst en fot.

Scoren bedres ved:

Tid uten å holde i styrehåndtakene.

Retttere, mer vertikal overkropp.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Wingover

Piloten gjennomfører en manøvre som gjør at en endecelle på skjermen kommer i kontakt med overflaten.

Scoren bedres ved:

Slepe en kroppsdel på overflaten samtidig som skjermen er i kontakt.

Lavere posisjon til overflaten.

Stram/rigid kroppstilling.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

fekt! En av de bedre swoopene jeg har gjort, kanskje unntatt det første hoppet.”

Leif Arne var fornøyd og spent på resultatene som skulle komme ved sekstiden på kvelden. Det viste seg å være omfattende og vanskelig å dømme, så resultatene kom ikke før halv ti om kvelden. De ble en stor overraskelse! ”Jeg var litt skuffet over å bli nummer 30 på presisjonsdelen. I de trukne rundene ble jeg kjempefornøyd med sjetteplass. I frirunden ble jeg nummer fire – oh my God! 13 plass totalt!”. Han er ikke mindre konkurranseinnstilt enn at det første han nevner etter de suverene resultatene er ”Hvorfor dreit jeg meg ut på presisjonen og landet i sone en”

Leif Arne hevder han har lært masse, og at det var et superbra stevne. Senere i år skal han stille i Wild Wood 30. juni-4. juli. Perris i oktober, WC i slutten av oktober og Baha i slutten av november. ”Jeg ønsker å være med på alle PST konkurranser i år. Målet er å bli blant de 10 beste. Det er det jeg fokuserer på nå. Året etter skal jeg bli blant de tre beste, men det skal jo skje mye i mellomtiden. Jeg har fått en veldig god start! Nå leter jeg etter sponsorer...”

Foreløpig er Leif Arne den eneste nordmannen som har deltatt i PST freestyle. ”Flere andre gode swoopere bør være med, som Dag Jørgensen og Jostein Nordby. Jostein er et kjempetalent. Det dukker vel flere opp etter hvert.”

Regler

Freestyle gjennomføres i frie runder, faste runder og frie runder med presisjonslanding innenfor gitt sone. Det dømmes etter følgende kriterier:

Innflyging	20%
Gjennomføring	60%
Landing	20%

Innflyging dømmes i den perioden fra piloten stiller seg opp og får kontakt med vannet. Gjennomføringspoengene kalkuleres med faktorene fremføring, tid og vanskelighetsgrad. Landingen dømmes fra piloten får kontakt med bakken til han har stoppet helt opp.

Vi presenterer øvelsene her – mer som en kuriositet enn som treningstips til den jevne norske fallskjermhopper. Don't try this at home or at all!

Mer om regler, kommende konkurranser og resultater finner du hos vår kilde www.proswoopingtour.com.

Switchblade

Piloten flytter styrehåndtakene over i en hånd, og slipper med den andre, mens han sleper minst en fot på overflaten.

Scoren bedres ved:

Antall ganger styrehåndtakene flyttes.

Tid styrehåndtakene er i en hånd.

Begge føtter sleper overflaten.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Ser bort eller andre trick som ikke inkluderer variasjoner av andre eksisterende øvelser.

Ene over som har lavere vanskelighetsgrad enn fire vil bli brukt i trekninger for å velge obligatoriske runder i en konkurranse.

Lazyboy til Superman

Boomerang til Wing Over

Can-can til Nac-nac

Can-can til Method

Nac-nac

Nac-nac til Lazyboy

Eller kombinasjoner av øvelsene over.

Insomniac

Eå 4

erman – split – walnut – la-z-boy

Scoren bedres ved:

Maks strekk og stivhet på bena.

Ser bort eller andre trick ved gjennomføringen.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Sleeper

Eå 5

ne som Insomniac, men gjennomført i omvendt rekkefølge.

Splice

Nac – La-z-boy – Nac-nac.

Piloten begynner med en venstrefots Nac-nac, går over til en La-z-boy og slutter i en høyrefots Nac-nac. Piloten kan starte med hvilken fot han vil, men må slutte med motsatt fot. Optimal kombinasjon er der hvor La-z-boy har full strekk på kroppen, og beina holdes så spredt som mulig.

Scoren bedres ved:

Maks strekk og stivhet på beina.

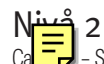
Hodet bøyes på La-z-boy.

Ser bort eller andre trick ved gjennomføringen.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

Hybrid

Can-can – Superman – Can-can

Piloten begynner med en Can-can til en av sidene, går over til en Superman og slutter med en Can-can til motsatt side. Optimal kombinasjon er der hvor Superman gjøres med full strekk på kroppen, og overgangen fra en bevegelse til en annen gjøres i en flytende bevegelse. Ekstra vanskelighetspoeng oppnås for å repetere sekvensen over.

Scoren bedres ved:

Maks strekk og stivhet på beina.

Ser bort eller andre trick ved gjennomføringen.

Tid/lengde på kontakt med overflaten.

ZEPHYRHILLS ELLER
"SI-HILLS" OM DU VIL,
ER VERDENS MEST
BERØMTE DROPZONE,
ET STORT SAMLINGS-
STED FOR HOPPERE
FRA VERDEN OVER OG
ET FLOTT HOPPFELT
FOR SÅ VEL FS,
FREEFLYERS, AFF OG
TANDEM.

Z-Hills, stedet for big-ways!

JAN ARNE PEDERSEN TEKST
HATHAWAY FOTO

Det har i alle år (25 år for mitt vedkomne) vært gjort rekordforsøk i formasjonshopping på Z-Hills, og rekorder har det blitt mange av opp igjennom årene. I fjor ble den første 120 manns'n med 2 poeng satt, og i år skulle den være på 140.

Det ble gjort 25 hopp med fra 130 til 140 manns men løftene ble lettet med noen hver gang, så vi endte opp med ny WR i år på 121 mann's med 2 poeng, fjor årets rekord slått med en-1- mann men rekord er rekord og som vanlig så satt også denne rekorden på SISTE dag, SISTE forsøk og absolutt SISTE mulighet?!?!??

2005 BIGCAMP Z-Hills!

Jeg vil sette igang å organisere en tur for de som måtte være interessert, og jeg begynner med det NUH!

Til Z-Hills kan alle komme og hoppe med dyktige organizere innen FS/FreeFly om de ønsker det, eller kjøre sitt eget opplegg. For de som ønsker å være med på

rekordforsøkene, så kan jeg ordne det slik at disse kan joine SupportTeam under ledelse av Mick Woods. SupportTeam leverte i år som i fjor mange og gode hopper til The FormationLoad.

Fra Z-Hills når man det meste av det beste av severdigheter og opplevelser innen en times radius. Kjempeflott for barn og voksne. Her er også en stor swoop pond, samt muligheter for trening i vind-tunnel, Orlando. Z-Hills ligger ca 45 min kjøretur fra Tampa og 1,5 time fra DeLand.

For de som vil ha en flyopplevelse SJELDNE, garanter, så kan jeg arrangere DOGFIGHT også. Sjekk ut linken www.air-combatusa.com

Så her er det bare og planlegge neste års BIGCAMP, planlagt utreise uke 11, med retur i uke 14. Dette vil kunne tilpasses hver enkelt forutsatt at man planlegger dette Nuh!

Reise-Hotel-Motel-Overnatting og leiebil vil jeg kunne ordne. Det vil kunne ordnes gode dealer om vi planlegger dette i god tid så gi tilbakemelding Nuh! Besøk hoppfeltet på www.skydivecity.com

The Extreme Sports Week
JUNE 21-27
VOSS, NORWAY

ccccSS,Scccc,cc

Vil du ha færre reservetrekk?

2003 VAR 23 % AV ALLE RESERVETREKK RELATERT TIL PROBLEMER MED STYREHÅNDTAK. PROBLEMENE SKYLDDES I STOR GRAD FEIL PAKK ELLER FEIL BRUK AV STYREHÅNDTAK/BREMSESETTING. I TILLEGG ER DET GRUNN TIL Å TRO AT STØRRE BRUK AV SOFTLINKS KAN HA MEDFØRT EN STØRRE RISIKO FOR UFRIVILLIG ÅPNING AV BREMS UNDER SKJERMÅPNING. SU HAR UTSTEDT EN SU-BULLETIN OG EN SERVICEORDRE MED TILTAK SOM KAN BIDRA TIL Å REDUSERE FREKVENSEN AV DISSE PROBLEMENE.

KNUT M. EKERHOVD **TEKST**
FAGSJEF/AVDELINGSLEDER FALLSKJERMSEKSJONEN
ANNIKEN RONÆSS **FOTO**

SU-bulletin 0104 er basert på informasjon distribuert fra Performance Designs, i tillegg til trender som tydelig fremkommer i vår egen hendelsesrapportering. Dessverre er det slik at en del hoppere er av den oppfatning at SU-bulletiner og Serviceordre er skrevet med instruktører og materiellkontrollører som publikum. De som er av denne oppfatning går glipp av mye nyttig informasjon. Serviceordre og SU-bulletiner bør lese av alle.

Soft links har ikke samme evne til å stoppe slideren som rapidlinks av metall. Dette medfører at sjansen for at slider slår løs styrehåndtak og bremsesetting under åpning øker. Dette har nok vært en bidragende faktor på flere reservetrekk i 2003. For å unngå at slideren får mulighet til å slå løs bremsesetting under åpning av hovedskjerm er det anbefalt å montere SRC "Soft Riser Covers" ved bruk av softlinks. SRC tjener to åpenbare fordeler: de stopper slider over styrehåndtak i tillegg til at de beskytter softlinks mot slitasje.

Etter at softlinks har vært i bruk er det observert at tapemarkør (eller tilsvarende låseanordning) blir eksponert utenfor løftestroppene. Dette medfører at softlinks blir utsatt for slitasje de ikke er konstruert for å tåle. Det er derfor påbudt å sy fast tapemarkør (eller tilsvarende låseanordning) inne i løftestroppenes løkker. Dette skal gjøres av materiellkontrollør eller reparatør. Softlinks har ikke vært i bruk lenge nok til at en kan slå fast konsekvensene av denne slitasjen. Jeg håper at ingen i Norge er den uheldige som finner ut av dette. Ved bruk av SRC er det ikke nødvendig å sy fast softlinks.

Et annet forhold som kan skape økt risiko for ufrivillig åpning av brems under skjermåpning er festing, eller manglende festing, av overskudd av styreline ved setting av brems. Performance Designs har beskrevet en god løsning for dette når en pakker seletøy uten egen anordning for oppsamling av overskudd av styreliner etter at brems er satt. Jeg vil henvise alle til forrige nummer av Frittfall og SU-bulletin 0104 hvor dette er beskrevet. Jeg har selv gjort 50

hopp med halvert strikk montert med halvstikk rundt styrelinenes styring. Jeg har bare gode erfaringer med dette. Seletøy som er produsert rundt 1999-2001 mangler ofte et system for oppsamling av styrelinenes overskudd. En har et betydelig potensial for ufrivillig åpning av brems om en hopper uten å feste overskuddet.

Fleire av feilfunksjonene relatert til bremsesetting/styrehåndtak i 2003 skyldtes feil pakk. Dvs. at styreline ikke løp fritt gjennom styring eller på annen måte var opphengt i løftestropp. I PDs informasjon er det beskrevet funksjonskontroll for styreline/styring ved pakking. Dette er likt med det som skal gjøres ved 1. linekontroll, iht standardiseringsdirektivet. Jeg tror vi kanskje har syndet mot viktigheten av denne kontrollen i opplæringen. Fra fallskjermmiljøet i Forsvaret har jeg blitt gjort oppmerksom på viktigheten av å sette styrelinen så langt opp i styrelinenes "øye" for bremsesetting som mulig. Dette vil åpenbart redusere muligheten for at brems blir slått åpen under skjermåpning.

De senere år har vi sett utallige varianter av velcrofrie håndtak. Noen av de løsningene vi har sett har vært nokså dårlige. En materiellkontrollør vil kunne gi gode råd i forhold til valg av konstruksjon og punkter det er viktig å passe på under bruk. Jeg har selv et seletøy hvor styrehåndtakene har vært festet ved at stubber på styrehåndtak har vært satt inn i to strikkløkker sydd fast på løftestroppene. Det er nok den dårligste og minst sikre løsningen jeg har sett. Jeg har nå bestilt nye løftestroppe med bedre konstruksjon. Prisen på nye løftestroppe er omtrent det en hovedkontroll koster. Jeg er sikker på at dette er lønnsomt, i tillegg er andre løftestroppe mye sikrere.

Mitt første fallskjermutstyr hadde styrehåndtak med velcro og store rapidlinks. Da jeg hoppet med det var reservetrekk som følge av ufrivillig åpning av brems noe vi sjeldent opplevde. Håndtakene satt godt fast og metalllinks med "slangebumpers" stoppet slideren over løftestroppene. Velcro og metalllinks medførte imidlertid en del slitasje. Slitasjepunktene er borte når en benytter softlinks og velcrofrie håndtak, men vi har åpenbart skaffet oss en del nye problemer. Vær kritisk i forhold til nytt utstyr og nye løsninger.

Knut
Magne
Ekerhovd

ATOM

Legend

by Frick Atmonauti

(School of Human Flight, France-Italy)

Vol

[vol] n.m. flying, flight.
Navigation in the atmosphere
using the gravity to generate
the lift necessary to the perfect
control of a trajectory.

Rett og plikt til å gripe inn ved brudd...

ETTER ULYKKE 1/03 I ROMSDALEN 25.10.03 ER DET FREMKOMMET AT HOPPINGEN MEDFØRTE BRUDD PÅ SIKKERHETSBESTEMMELSENE I FORHOLD TIL ÅPNINGSHØYDE OVER TERRENGET.

SIKKERHETS- OG
UTDANNINGSKOMITEEN
v/ KNUT M. EKERHOVD **TEKST**

Flere av de deltagende hopperne var klar over dette forholdet. Ingen gikk aktivt inn for å stoppe hoppingen. SU mener at enhver hopper har både rett og plikt til å gripe inn ved brudd på Håndbokas bestemmelser. Sunn fornuft tilsier også at vi ikke må tillate at noen bevisst eller ubevisst utsetter seg selv eller andre for fare.

F/NLFs Håndbok setter grenser for hva som er formelt tillatt. Nå er det ikke slik at alt som er tillatt er ufarlig. Vi har en rekke "filter" som skal fange opp potensielt farlige situasjoner. Vi har for eksempel en rekke formelle filter. Formelle filter kan være for eksempel bestemmelser i luftfartsloven, Bestemmelser for sivil luftfart (BSL) eller F/NLFs Håndbøker. Disse dokumentene definerer yttergrensene for hva som er tillatt. Selv om det er tillatt å hoppe i 22 knots vind, er det ikke alltid sikkert å gjøre dette. Lokale forhold

som skaper turbulens kan tale for at en ikke bør hoppe selv om bakkevind er lavere enn 22 knots. For å ivareta slike forhold har vi satt krav til at hopping skal ledes av en hoppleder. Han skal påse at hoppingen til enhver tid skjer i henhold til gjeldende bestemmelser. I tillegg må det forventes at HL er i stand til å vurdere at "forholdene tillater hopping", ref F/NLFs HB pkt 506.5.2. HL er mao. et annet filter på et annet nivå enn de formelle.

Til å hjelpe seg med driften av hoppfeltet har HL minst en HFL og en HM. Disse har også i oppgave å filtrere ut mulige sikkerhetsmessige risiki. Eksempler på HFLs "filterfunksjon" kan være trygg sammensetning av løft, besørge jordtegn eller tilstrekkelig kommunikasjon med fly, overvåking av vindforhold og kontroll med hopperne mellom utsprang og landing. HM's "filterfunksjon" er åpenbar, i og med at han skal forestå bl.a. HM-inspeksjon av elever.

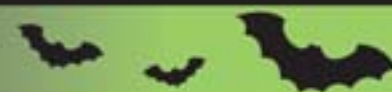
Ved ulykker vi har hatt de siste årene har kommisjonene kritisert HM'er og HL'er for at det er begått formelle feil. Etter ulykke 1/03 er både HL og HM utsatt for kritikk fordi de har forsømt seg i forhold til HBs bestemmelser. Det må imidlertid påpekes at det er en betydelig forskjell mellom HL og HM's forsømmelser i Romsdalen 25.10.03. HL har påberopt seg villfarelse i forhold til kontroll med åpningshøyde over terrenget. HM har gitt uttrykk for at det var kjent at med planlagt utsprangs- og åpningshøyde ville avstand til terrenget under åpning i vertikalplanet være så liten at en kunne risikere å ikke

ha nok høyde til nødprosedyre med påfølgende åpning av reserveskjerm. De andre deltagende på ulykkesløftet var altså i større eller mindre grad klar over at hoppingen ville foregå i strid med sikkerhetsbestemmelsene og i tillegg med en betydelig risiko. SU har grunn til å tro at mange hoppere på de andre løftene også var klar over dette.

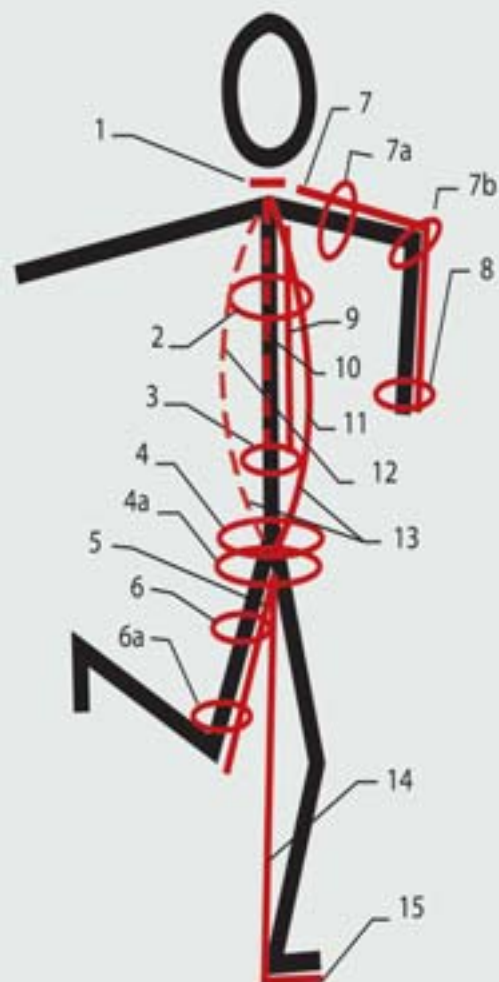
Den 25.10.03 var en altså i en situasjon hvor flere hoppere var bevisst at hoppingen var farlig, og i strid med sikkerhetsbestemmelsene. Ingen gikk inn for å stoppe hoppingen. SU er både overrasket og bekymret over dette. For å redusere risikoen til et akseptabelt nivå under fallskjermhopping er det nødvendig at slikt ikke gjentar seg. De nevnte filtere er det formelle minimum vi krever under hopping. Potensialet for å hindre at potensielt farlige situasjoner får manifestere seg i en ulykke er mye større hvis hver enkelt hopper selv tar alvorlig den rett og plikt hver enkelt hopper har til å gripe inn enten ved brudd på gjeldende bestemmelser eller hvis situasjonen oppfattes som å være farlig. HL er hoppfeltets øverste myndighet. Men som omtalt over, kan det være forhold som HL ikke fanger opp. Vi vil oppnå en betydelig gevinst hvis vi med sikkerhet kan si at enhver hopper som observerer brudd på gjeldende bestemmelser eller andre forhold som kan sette en eller flere hoppere i en uakseptabelt farlig situasjon tar ansvar og gjør HL oppmerksom på dette. Om dette hadde blitt gjort i Romsdalen 25.10.03 ville ulykken vært unngått.

LEIF ARNE SPIDSBERG **Foto**

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeblå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

HADELANDSVEIEN 97B · N-1484 ÅNEBY
TEL/FAX: +47 67 06 16 01 · MOBIL 90 78 73 70
E-MAIL: SDcollection@C2I.NET · WWW.SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS PRIS

☐ slick suit	
☐ nylonfront	2.050,-
☐ bomullsfront	2.050,-
☐ bomulldress	2.170,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-
☐ kameradress	
☐ big wing	2.150,-
☐ small wing	2.030,-
☐ freestyle dress	2.210,-
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmetoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

	PRIS
☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ slider holder	60,-
☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ løs varmhals "smekke"	265,-

FARGER

- front: _____
- ben: _____
- rumpe: _____
- spandex sider: _____
- spandex rygg: _____
- spandex skritt: _____
- arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex
- forsterkningsbånd: _____
- grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

- ☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

☐ VISA	kortnummer: _____	Utløpsdato: _____
☐ Euro/Mastercard	kortnummer: _____	Utløpsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:
SDCOLLECTION@C2I.NET

Fotocred

KITT TEKST HARALD HENDEN FOTO

Bakkebildene til artikkelen "Østra Æra, avdeling Elsinore" på side 13 i Frittfall #1/04 er tatt av Leif Arne Spidsberg, ikke Harald Henden. Jeg beklager feilen! Enda mer beklager jeg at jeg glemte å bruke bildene til Harald, så du får litt av dramatikken her.

T/NLFs landslag

ALEKSANDER GAMME SELVPORTRETT

Noen som husker artikkelen T/NLF – Tegneserieseksjonen/NLF? Aleksander Gamme hadde sterke synspunkter på at han ikke ble tatt ut til landslaget. Han fikk sin gyldne sjanse i fjor, da han endelig ble tatt ut og gjort til tegneseriehelt. Det skulle ta åtte måneder før Klodrik valgte å overlate plassen på Andeby med lag, trener og sponsor og det hele til andre. KVAKK.

Har du hørt ryktene

om at det har tatt heilt av på Voss, igjen.

Einar har lovet sin kommende svigermor å holde seg unna ekte brun sportsdrikk hele sommeren.

Landingsfeltet er det største nord for Sahara.

Kafeen har kun faglærte kokker denne sesongen.

Utebaren har eget tappetårn og lover full guffe til Veko.

Guttene skal bygge sin egen tribune til Press konkurransen under Jenteuka.

Ronny ikke er I3 og derfor ikke kan påberope seg instruktørtrikset, men bare trikset.

At manifest kjører mottoet "Nazi med et smil" fullt ut.

At den mannlige delen av staben har skrevet under på kontrakter som nekter dem intim omgang med noen som har lavere sertifikat. Og at den kvinnelige delen har nektet å signere. Forhandlingene ble avbrutt etter etter en heller lang diskusjon om AFF elever på nivå 4-7.

At MK-Trond også nektet å skrive under.

Pittz arrangerer fotokonkurranse i 2004.

Vi er ute etter friske fallskjermbilder. Eneste krav er at bildet inneholder PittZ produkter, helst med synlig logo.

1 premie: valgfrie PittZ Gearbag og FF-dress (verdi ca kr 3.000)

2 premie: PittZ Gearbag Standard

3 premie: PittZ NeckHat (lue/hals)

Bildene må være oss i hende senest 20. oktober. Vinnere blir kontaktet og offentliggjort i Frittfall nr 4-2004. PittZ forbeholder seg retten til å beholde og bruke alle innsendte bilder. Bildene sendes til ole@pittz.no.

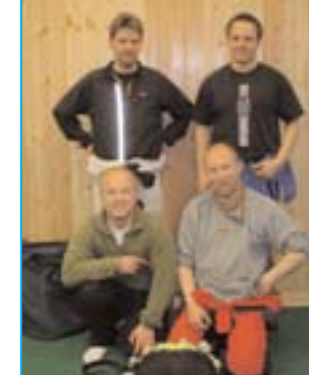

Landingsteknikk

AKTEKST LINN LUDVIGSEN FOTO

Anonym, mannlig hopper fra Oslo FSK testet ut ny landingsteknikk tidligere i vår. Landingen ble observert på Skydive Elsinore.

Teknikken anbefales ikke! Hopperen ble veldig våt – og forferdelig møkkete da han "surfet" opp på land og rullet bortover grusen.

Bodø FSK er igang

TERJE HOLTEN TEKST EVA HOLMVAAG FOTO

Her er gutta som gjorde årets først hopp i Bodø fallskjermklubb 2004. Bak fra venstre Jan Tore Edvardsen og Cato Holmstrøm, foran fra venstre Terje Holten og Kjell Hakkebo. Endelig er vi kommet i gang. Hoppet ble utført i Bodø den 20.04.2004, det var 15 grader på bakken og 7 varmegrader i 6000 fot.

17. mai feiring i NTNU

HARALD KVANDEN FOTO

Vigleik Takle hopper med flagg og trompet sammen med Sindre Frigstad.

Himmel og Hav

Da Frittfall gikk i trykken suste det inn en invitasjon til Himmel og hav – en miniboogie og storsekvenshelg på Jarlsberg 17.-20. juni.

Pål Bergan, Carl Erik Tuv med flere stiller som organisatorer. Tønsberg Fallskjemklubb er arrangør. De forteller at de ønsker å hoppe morsom storsekvens, og ha det hyggelig med gode hoppere og fine hopp under løse og ledige rammer. Flyparken og deltagerne avgjør hvor store formasjoner som blir gjort.

Slik det ser ut i øyeblikket vil de ha en LET 410 (20 sloter) pluss evt. en Beaver (10) til rådighet. Begge flyene klatrer som kate aper – 14-15 minutter til 13.000 fot.

Jarlsberg har vel norges beste beliggenhet, med fjord, skjærgård og Tønsberg brygge innen kort rekkevidde. Helgen passer utmerket dersom du også har tenkt deg til Voss på E-veko.

Himmel og Hav starter med “early bird” oppmøte onsdag 16/6 på ettermiddagen, og litt hopping. De neste dagene starter hoppingen ca kl 09-10, til det er passelig å tenke på andre ting.

Torsdag og fredag kveld blir det eget arrangement på brygga i Tønsberg. Utestedet “Himmel og Hav” vil selge billig pils til hoppere, samt at det er matservering der. I tillegg har de stort lerret der man kan skryte på seg dagens opplevelser. Lørdag planlegges det innhopp på Ringshaugstranda med grilling.

Sjekk www.tonsberg-fallskjemklubb.com for siste oppdaterte opplysninger.

Vi rakk å få med nyheten, så gjenstår det å se om du leser dette tidsnok til å se på.

Jenteuka

LISE WOLLAN **TEKST** EINAR HUSEBY **FOTO**

14-20 Juni arrangerer Voss Fsk “Jenteuka” gangen før andre gang. Uken er spekket med moro og sprell for kvinnelige hoppere. Det vil bli lagt opp til jenteformasjoner, speedstar, press konkurranse og swoop. Kari Berg vil være ukas frontfigur og sørge for den ekstra lille piffen som kun hun kan skape.

Kom til Voss og hopp med oss!

Fallskjerme

ON THOMAS **FOTO**

Anniken må nok se flere treningshopp i fremtiden. I det Frittfall går i trykken fikk vi bekreftelse fra PD om at de har inngått en to års avtale med Leif Arne Spidsberg. Kevin Schafer i PD sier han ønsker og tror på et langsiktig samarbeid.

Det er snart ett år siden Leif Arne fikk en avtale med Icarus. Han blir fra nå i stedet en del av PDs team. Han blir å se under en PD Velocity 84, i PDs team farger.

Denne første sponsoravtalen vil helt sikkert gi Leif Arne god støtte til å nå sine mål (se “PST Freestyle” artikkel tidligere i bladet).

Paul Rafferty er død

Paul “Raff” Rafferty døde 29. april, få dager etter at han ble skadet i en bilbrann ved feiringen av sesongåpningen for Skydive Cross Keys, NJ.

Paul hoppet tidligere for Golden Knights, og fungerte nå som daglig leder for Cross Keys. Han hadde over 10.000 hopp, og var kjent i hele fallskjemmiljøet som konkurransehopper, organisator, rigger, tandem- og AFF hoppmester.

Ulykken skjedde da en gruppe hoppere hadde satt fyr på en bil for å feire sesongåpningen. En klarte å hoppe over den brennende bilen. Paul klarte det ikke. Han skled og falt inn i bilen gjennom frontruten. Han klarte å komme seg ut på egenhånd, innhyllet i flammer. Han fikk hjelp av hopperne på stedet, og ble raskt flydd til nærmeste sykehus. Med 98% forbrenninger sto livet ikke til å redde. Paul etterlater seg familie med en datter, Alexa (12).

Paul har vært en god bidragsyter til oss tidligere, med sitt rolige og vinnende vesen og kunnskap om formasjonshopping. Denne fryktelige historien bør gi oss noe å tenke på når vognbrennings-sesongen står for tur igjen, sier Pål Bergan.

Fallskjermfirma i outer space

GoFast ble etablert i kjernen av fallskjermporten, og som selger sportsdrikke og sportstilbehør, har tatt steget ut i verdensrommet.

HEATHER HILL**TEKST**
BILLY ROBIN**FOTO**

GoFast Rocket har skapt historie ved å sende den første sivile raketten ut i verdensrommet, langt utenfor definisjonen. De har dermed vunnet amatør rom-racet, og satt en ny verdensrekord med sin GoFast rakett. Aldri før har en sivil sponset gruppe designet, bygget og sendt ut en rakett som har nådd det ytre verdensrom.

GoFast raketten ble skutt opp fra en tørrlagt innsjø i Nevada. Den oppnådde en hastighet på 4.200 mph, og fløy 70 miles opp. Definisjonen på det ytre verdensrom er 62 miles.

Prisøkning ulykkesforsikring

KITT**TEKST**

Alle hoppere med gyldige sertifikater har fått tilsendt varsel om prisøkning på ulykkesforsikring hos Gjensidige NOR. Selskapet har varslet at de ser behov for prisøkning på 100% for alle forsikringsalternativ f.o.m. neste periode.

Flere har reagert på denne utsendelsen, og lurte på om forbundet vil gjøre noe, siden forsikring ikke er valgfritt når vi tar ut nye sertifikater.

Fagsjefen kan berolige oss med at det vil bli forhandlinger mellom F/NLF og Gjensidige NOR, før eventuelle nye vilkår trer i kraft. F/NLF vil ha en grundig gjennomgang med selskapet om hvilke spesifikke utbetalinger som ligger til grunn for varselet om prisøkning, og vurdere disse mot type hopp, type hoppere, etc. Når dette er gjort vil det bli gjort vurderinger på om det f.eks går an å differensiere forsikringene, eller på andre måter sørge for at ikke "alle" må lide for noens uhell. På den annen side – forsikring skal jo dekke en hver eventualitet, så vi må ikke havne i en slik situasjon at vi blir nødt til å endre forsikringsavtale hver gang vi tar ut en ny lisens, reiser fra det lokale hoppfeltet, eller føler oss gjerne nok til å stille i en konkurranse.

Mer informasjon kommer når forhandlingene er avsluttet.

Vorticy Parachute Squadron

Medlemmer av de to topplagene i canopy piloting har slått seg sammen for å lage et nytt prosjekt, Vorticy Parachute Squadron. Performance Designs Factory team og Icarus Team Extreme vil fortsatt konkurrere mot hverandre under separate flagg i år. De vil likevel kombinere sine erfaringer som skjerpiloter for å promotere moderne skjermflyging ved å tilby treningsopplegg, dra på ekstreme ekspedisjoner og holde publikumsshow.

Vorticy kommer i år til å arrangere the Quest, en intens treningsuke for å velge ut lovende piloter. De vil også arrangere en guidet ekspedisjon til Chamonix, hvor deltakerne får fly fjellsider og blade running.

Mer informasjon finner du på www.vorticyexpeditions.com.

VX-39 i lufta

Ny verdensrekord med verdens raskeste og minste fallskjerm.

KITT**TEKST** CRAIG O'BRIEN**FOTO**

Luigi Cani fra Brasil hoppet og landet trygt med en 39 kvadratsfots skjerm 12. mai i år. Cani er 30 år og sponset av Go Fast. Med en hastighet på borti 160 km/t under åpen skjerm ble han den første til å fly en skjerm i hastigheter som nærmer seg fritt fall.

"Å se VX-39 for første gang var veldig skremmende" sier Cani. "Jeg visste den ville være liten, men da vi la den ut ved siden av min vanlige skjerm fikk det virkelig perspektiv. Jeg visste det ville kreve beslutsomhet å fly den helt ned til en trygg landing". VX-39 er omtrent på størrelse med en sovepose.

To dagers testflyging, luftmanøvre og videoanalyser ble gjennomført for å evaluere skjermens hastighet og reaksjon før det første landingsforsøket.

Tyskerne har slått oss

© JOJO PRIEDEMANN 2004 (www.skyfun.de)**FOTO**

Tyskerne slo den norske verdensrekorden i nasjonal storformasjon etter fem år! Den nye rekorden er på 122 hoppere, og ble satt i mars i år. Tyskerne måtte til Dubai for å slå rekorden fra en AN12, mens vi gjorde vår på hjemmebane fra to C-130.

DANIEL RAMSBOTT**FOTO**

Dubais hoppfelt har åpnet året rundt.

Kontaktadresse er Tallies Taljaard, epost skyrats@emirates.net.ae, hjemmeside www.uaqaeroclub.com. Det arrangeres en boogie i Dubai i januar 05. Kanskje et spennende reisemål?

Hørt på Æra...

...Jan-Erik fikk store øyne da han under sist tandemseminar ble gjort oppmerksom på at det nå er forbudt å hoppe tandem med Teva's. Vi andre er glade. Etter å ha blitt kvitt Kiddi sine stinkende tær er dette nok et skritt i riktig retning.

...Det var ikke vanskelig å peke ut mat-tyven som hadde fått i seg to liter av Tore Nagels berømte ertesuppe. Lukten i flyet kunne ihvertfall fortelle hvilket løft tyven var på, og med elimineringsmetoden og to run på hver løft fant vi synderen.

...Dag Einar fornekte seg heller ikke. Da landslaget skulle hjem sammen med han fra Florida sist, klarte han å sovne i bilen ved siden av bagasjen. Bagasjen kom til vel frem til Norge, Dag Einar ble igjen.

...SkyDesign utvider nå med lager. Alle håper på nok en innvielsefest med sjampis og jordbær. Tradisjoner må opprettholdes.

Nybygget

Leif Arnes kamerahjelm

Brannen var påsatt og startet midt på utstyrsområdet.

Hjelp til Elsinore

ANNIKEN RONÆSS FOTO

Skydive Elsinore fikk masse hjelp etter brannen i vinter. Anniken takker på vegne av hoppfeltet, og vil gjerne fremheve de leverandørene som virkelig tro til når det gjaldt!

Larsen og Brusgaard:

Alle fikk en prodytter uavhengig av om du eide en før brannen.

Airtec: Tilbud om å kjøpe Cypres2 til \$900.

Vigil: Tilbud om å kjøpe nødåpneren Vigil til \$750.

Bev-Suits: 50% på hoppdress, pluss at de ga fem hoppdresser til feltet.

Flite-Suits: 50% på hoppdress

Hawk-Design:

50% på hoppdress pluss at de ga fem hoppdresser til feltet.

Bonehead Comp.: 50% på alle hjelmer og braketter.

Velocity Sports Equipment:

Erstattet sine seletøy som gikk tapt i brannen!

Sun Path: 40% på utsalgspis

Mirage sys.: 50% på utsalgspis, 10% på options

Relative Workshop:

40% på utsalgspis, 40% på options og 6 mnd. betalingsfrist.

Precision Aerodynamics: Erstattet sine skjermer som gikk tapt i brannen!

Icarus Canopies: 40% på utsalgspis

Performace Designs: 40% på utsalgspis og 6 mnd. betalingsfrist.

Alti-2 Inc.: Tilbud om å kjøpe Altimaster 3 til \$65

WELCOME TO RUSSIA!

AEROGRAD KOLOMNA

the home DZ of the two times
WORLD CHAMPIONS!

- ★ Tandem, AFF, RW
- ★ Team master-classes
- ★ High-professional instructors and staff
- ★ English speaking instructors
- ★ MI-8, up to five AN-28 airplanes
- ★ Unlimited altitude (usually 13,500 ft)
- ★ Advanced facilities
- ★ Very friendly atmosphere

SUMMER 2004 SPECIAL GUESTS:

July 10-12 - Icarus Team Extreme

Our prices are unbeatable!

<http://www.aerograd.ru>

AASLUND KRISTIAN
ENGHOLM LIV
HUSEBY HEIDI
BUSENGDAL ANNE-MARTHE
SVANES KJELL
STOREBØ TOM

WOLLAN LISE MARIE
BOGØ THOMAS
HANSEN NILS INGVALD
HEGBOM BØRRE
JACOBSEN SOLGUNN
RAMSØY DAG-EIRIK
SINGELSTAD TORGEIR
KLAUSEN CARL FREDRIK MELSOM
RYGH TONE
MEYER GEIR
NILSEN HARALD EDVIN
CARLSEN JAKOB UBOSTAD
HEGNA LARS ERIK
WULFF IVAR
REIERTSEN MICHAEL
EINANG GEIR

KØLNER PER
ASSERSEN LESLEY
HANSEN NIKOLAI
ONSHUS BENT KRISTOFFER
HERABAKKE JON ANDERS
KVINGE BØRGE
SYVERTSEN JOACIM
SVEINSVOLL ARILD
SKEI PER ANDERS
ANDERSEN STEIN ERIK
KOLLTVEIT INGUNN
BRANDAL HANS-PETTER
SØRENSEN EIVIND
WELDE BERNT
WONGRAVEN KAIRON
FOSSEIDE TRUDE
LUNDSTRØM EIVIND G.
OLSEN BENT JØRAN
SLETBakk BJØRN
SVENDSEN HÅKON
TRONDAL ANNE
FULFORD JOHAN
MOWINCKEL JULIE
KVANDAL JOHAN

LINDSTAD EINAR
HAGEN RONNY
KRISTOFFERSEN MORTEN
NILSEN THOMAS SØGAARD
BAUER-NILSEN TRYGVE
INGDAL HANS OLAV

NÅ HAR VI GLEDET OSS TIL
SESONGSTART SIDEN FJORÅRETS
AVSLUTNING. ENDELIG ER DEN HER.

LISE WOLLAN **TEKST**
EINAR HUSEBY **FOTO**

Forberedelsene har vært mange og lange. Dugnadstimene kan sammenlignes med et mindre afrikansk lands BNP. For vi vil så mye på Voss. Klubbhuset har blitt malt, trærne har blitt hogd og staben er håndplukka fra de fineste arabiske slavemarkeder.

Livet er så godt her. Løpeturen i det duggvåte gresset om morgenen. Badingen i elva en sen ettermiddag i juli. Gjengen og skrønehistoriene rundt bålet på kvelden. Om du har

vi gleder oss...

tre AFF hopp eller er internasjonal Skygod, så spiller det ingen rolle. Rundt bålet griller vi alle sammen pølsa likt. Terminlista er like lang som en ekte indianersommer skal være, og det er jo så mye godsaker å glede seg til. Jenteuke, Swoopcamp, Ekstremспортveko, The Nordic Meet, Norgescup og den velkjente Go Vertical som i år blir arrangert i Norge for første gang.

Vi har leid inn Carl Erik og Torstein fra DeLand Norgies til å holde tre FS basicer, spesialkomponent for å passe inn på Voss. Ja for vi kan, og vil hoppe mageformasjon her

og. Scramblingen til NM har allerede begynt. For ferske og erfarne freeflyere så kan vi som vanlig friste med Ludens Freefly. Skywalkers, Funkflyz og de gamle Trio Ludens gutta instruerer og organiserer gjennom hele sommeren. Ikke rart at Voss har stått for de ledende freefly hopperne i Norge de siste årene.

Her trives vi alle sammen. En stor, flott samling mennesker med en ting felles, hoppglede. For den er det så mye av. Innhoppene på torsdagskvelden er et av ukas høydepunkter. Antonoven flyr oss langs land og

strand. Om det skulle regne en dag eller to står vår alles kjære aktivitetsgeneral klar med masse alternativer for lekne mennesker. De supre jentene i Cafeen diskur opp med herlige måltider og fellesmiddag hver onsdag.

Sommeren er nå her, og vi ønsker kjente og ukjente hjertelig velkommen her til oss. Vil du være den som går glipp av press konkurransen under jenteuka kanskje? Den skal i hvert fall jeg se...

brukt utstyr

Vector II Sele med 252 parafoil og PD 193 reserve.
92/ 93 modell. Pris 7900.
Stavanger.
Johnny 5167 2319/922 57 217.

SKYDIVE RAMBLERS PRESENTS
EQUINOX BOOGIE
23rd - 31st October 2004

Load Organisers:
Andrew 'Pony' Bain (Dz)
Mark Swarbrick (UK/Dz)
Dave Morris (UK)
Ash Crick (UK/Dz)
Crikey (Dz)

9 Days and 9 Nights of absolute fun and enjoyment in the air and on the ground. Check out Ramblers Website for Boogie Updates.

RAMBLERS
SKYDIVING RESORT
TOOGLOOLAWAH DROP ZONE AUSTRALIA
+61 7 3399 6400
www.ramblers.com.au
Famous for Fun!

GRENLAND
FALLSKJERMKLUBB HAR
DE SISTE ÅRENE VOKST
TIL Å BLI EN KLUBB AV
ANSELIG STØRRELSE.
I ÅR HAR VI TATT STEGET
OG LEID INN ET
TURBINFLY.

Grenland
Fallskjermklubb stiller
med en beaver,
helikopter og C-206
hele sommeren.

Turbin på Geiteryggen

Black Beaver, Europas raskeste hoppfly

JO HENRIK ENDRERUD **TEKST**
FORMANN GFSK
KJELL PETTERSEN **FOTO**

En og en halv times kjøring sørvest for Oslo ligger Norges tredje største hoppfelt. Mange besøkte nok Grenland Fallskjermklubb sommeren 2003 da vi arrangerte NM og så hvor fint hoppfeltet vårt var. I år har vi tatt det enda videre og leid inn en turbin for hele sommeren.

Black Beaver er en Dash-2 som tar 10 hoppere. Den er både raskere og med bedre plass enn en Porter, noe som gjør at vi passerer 12000 fot på ca 9-10 minutter. En stor pakkehangar med godt underlag er på plass, noe som gjør pakkingen gøy (i hvert fall så gøy som pakking kan være). Hangaren har også et godt manifest og videorom. I tillegg kan vi også skilte med Norges fineste klubbhus med stor stue, kjøkken, dusjer, hems og en pakkesal til hvis hangaren ikke skulle være stor nok.

Skien er en av Norges største byer, og sen-

trum ligger bare fem minutter unna hoppfeltet. Dette gir store muligheter for fritidsaktiviteter de dager været ikke er av det beste. Byen kan by på gocart-bane (plassert i gangavstand fra hoppfeltet), badeplasser, lekeland og mange butikker. Hoppfeltet har barnevennlig trampoline, husker og egen hundegård. En bytur på lørdagskvelden etter endt hopping er heller ikke å forakte. Som på alle hoppfelt med respekt for seg selv har vi også grilling hver lørdag. Geiteryggen er derfor også et godt alternativ hvis man har med seg folk som er lei av å oppholde seg på et hoppfelt hver helg

Aktivitetene utover sommeren vil være varierte. Det holdes FS-skole for ferske hoppere hver torsdag ettermiddag og ellers er det både noe for maveflygere, folk på hodet og alle som er et sted i mellom. En 10-manns tracking en gang i blant er også populært. For folk som ønsker å forbedre skjermflygingen sin har vi også egen swoopebane. Grenland Fallskjermklubb kan også skilte med egen CRW-instruktør for de som ønsker

å prøve dette. Både instruktør og utstyr til utlån er tilgjengelig på feltet hele sommeren.

Vår kjære Cessna 206 kan også benyttes ved behov. Dette kan være for å arrangere 15-manns fra to fly, demoer eller innhopp på diverse steder utover sommeren. Et sunset load over Jomfruland på sommeren etterfulgt av en kald utepils er ikke å forakte. I tillegg har vi også helikopter tilgjengelig på feltet hele sommeren. Hopping fra dette vil bli dratt i gang når folk ønsker. Hoppriisen blir kr 160 og vi har ingen innregistreringsavgift. For de av oss som ønsker å hoppe mye har vi også rabattordninger når man passerer 100 hopp. I utgangspunktet hopper vi hver uke fra torsdag til søndag (bortsett fra under Ekstremsporveko da Beaveren bl.a. skal være på Voss). Vi har også flere uker i løpet av sommeren med fulldrift. Komplette terminliste finnes på www.frittfall.no

Vi håper flest mulig folk prøver en helg på Geiteryggen i sommer. Med ingen registreringsavgift (og ingen mygg) er det bare komme på besøk å leke med oss.

Nytt hoppfelt på Sola

STAVANGER FALLSKJERMKLUBB HAR FREM TIL NÅ HATT TILHOLD INNE PÅ SOLA FLYPLASS. HOPPFELT OG PAKKETELT LIGGER I DAG CA 500 METER FRA KLUBBHUSET.

KJELL SVANES TEKST

Vi har måttet kjøre til flyplassstårnet (AVINOR) hver dag for å låne nøkkel til å komme oss inn på feltet/klubbhus og å låse medlemmer inn/ut. Dette er en ordning som for så vidt har fungert, men det blir jo trasig i lengden. Også det å få klubbhuset nærmere hoppfeltet har spesielt på kalde vinterdager vært et stort ønske.

Så da AVINOR nå vil ha oss ut fra Sola flyplass (pga. internasjonale regler) og har tilbudt oss et område like utenfor gjerdet på flyplassen hvor vi kan ha klubbhus, pakketelt og hoppfelt samlet, er dette en løsning som vi synes er bedre enn den vi har i dag.

Vi har kommet til en løsning med AVINOR og golfklubben som er nabo på feltet (mye god plass å lande ute på), så nå venter vi bare på klarsignal fra Sola kommune til å starte på flytting av klubben. Vi forbereder oss på en del dugnad for å få flyttet klubbhus og pakketelt til det nye hoppfeltet, men

det skal sikkert gå greit da alle synes å være "happy" over løsningen med nytt hoppfelt.

Vi håper at det vil hjelpe på aktiviteten i klubben nå da feltet blir lettere tilgjengelig for medlemmene, slik at vi kan bryte grensen på 6.000 hopp i året. Det har de siste årene vært utført i underkant av 6.000 hopp i regi av klubben, derav ca 250 tandemhopp.

Nå når vi får et mer permanent hoppfelt vil det også være mulig å søke tilskudd til nytt klubbhus på litt sikt. Det gamle består av fem mølvenbrakker som er bygget sammen og er modne for utskifting.

C-206'en vår ble "groundet" 1. april, og siden har Noffen AN-2 vært på plass og blir til senhøstes bare avløst av AN-28 de første 14 dagene i mai og 14 dager i slutten av august.

Ønsker alle en god sommer med masse hopping og hjertelig velkommen til å hoppe med oss i SFSK på vårt nye hoppfelt.

www.sfsk.no

Blue skies

Taking Human Flight To The Next Level™

PROTRACK™

AUDIBLE ALTIMETER & FREEFALL COMPUTER

0905 1998
12800
2900
59
127

Available at Your Favorite Dealer

Larsen & Brungard

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 48 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 48 24 90 www.L-and-B.dk

Frittfall nr 2 1990

46-mannen ble komplett

...MEN BARE ETT

SEKUND. 54-MANNS-
FORSØKENE PÅ LEIRIN
BYGDE TIL 48, OG MED
BLÅ HIMMEL, HERCULES
OG 60 KR TIL 12.500'
VAR DET EN HELG
I PARADIS.

KITT TEKSTUTVALG

Hercules og null skyer. 12.500' for 60 kroner. Nærmere himmelen er det vanskelig å komme for en skydiver, men sånn var det faktisk på Leirin flyplass i Fagernes helga 12. og 13. mai. 268 vårkåte hoppere møtte opp, og det må være rekord for en boogie i Norge.

(...) Kort sagt, hopperne viste disiplin og respekt for de militæres anvisninger, og dermed var opplegget i boks. Der satt 90 hoppere stille som mus og rette som skolelys på innlastingsbenkene. Et syn for guder. "Bedre enn jegerskolen" var attesten fra 335-skvadronen. Ja, det gikk så langt som at Kaptein Farsund, bindeleddet mellom NAK og Forsvaret, ga ros til hopperne (!!! utrolig) og arrangementet.

(...) Det var forsøket på 54-manns som dominerte hoppinga på Leirin. Tore Lillebostad hadde fått den bortimot håpløse oppgaven å organisere rekord, og det var ikke hans feil at forsøket ikke gikk. Nærmere 100 håpefulle hadde skrevet seg på lista for forsøket, og da skjønner vi jo at en del ble skvisa.

(...) Det første forsøket bygde meget pent til 48. Der stoppet det fordi folk gikk lave. Lillebostad hadde ikke annet å gjøre enn å dra fram kjøttøksa, og prøvde på nytt med 9 nye navn til andre forsøk. Det stoppet også på 48, med til dels dårligere flyving enn på første. De mest utålmodige begynte å rope på en kraftigere kutt, og til det tredje og siste forsøket ble det bestemt å prøve på 46 – én mer enn gjeldende norsk rekord.

Flyplassen på Leirin ligger på 3.000', og noe særlig overhøyde blir for hardt for tungpusta hoppere, selv med en Hercules som

klatrer kjappere enn toget. På de første to forsøkene exita vi i 13.500', på det siste 1.000' lavere. De første 45 var inne i 7.000', nr 46 i 5.000', men da var det på tide å si takk for følget. Formasjonen ble holdt i ett sekund. Med bare litt ekstra høyde hadde det gått (hvis katta til naboen var en hest, kunne jeg ridd på den).

(...) Til og med konsulenten var fornøyd med oppførselen til hopperne. Nå må du ikke få for store forhåpninger om et rent og ryddig Østre Æra da, Odd!

Audun Wiik

Utstyr – Siste siste:

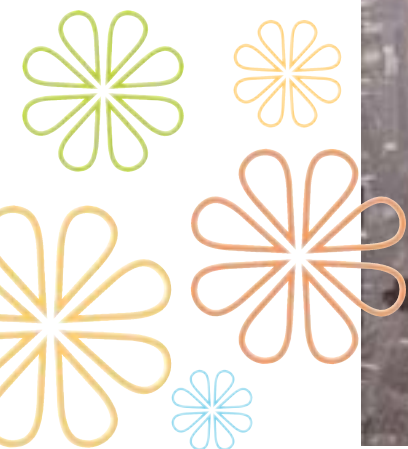
(...) Når dette skal i trykken tikker det akkurat inn en melding om at PD nå forbereder seg på å markedsføre nye kalotter med dette nye stoffet. PD er fornøyd med testresultatene ivåres og håper å kunne begynne produksjonen av sin nye serie, som de kaller for SABRE.

Det nye stoffet er belakt og skal ha null porøsitet som skal holde seg godt over tid. Dette vil gi bedre ytelse av nye skjermer og skal holde lenger enn vanlig F111. (...)

Sjansebilletten ble et kupp for prosjekt RW-91

Treningsstedet Prievidza i Tsjekkoslovakia var riktig sted til riktig tid til riktig pris... hvor smokeningen kostet et par hundrelapper og bussen to øre – pengene og poengene løp løpsk for hopperne fra Norge.

(...) Norge ble opprinnelig invitert til Tsjekkoslovakia i fjor vår, som en takk for at vi betalte inngangsbilletten for landslaget deres i paraski i Østerrike i 1988. Firerlaget deres i RW ramla samkmen etter VM i

Spania, og i år trente det nye firerlaget Rank Xerox fra Bratislava samtidig med oss. Nivået var stjerne og 90 graders svinger for en etter tur.

(...) Det norske firerlaget fant hverandre i Tsjekkoslovakia! Laget trengte helt tydelig en pause etter syv ukers sammenhengende trening i DeLand – for i Priedviza hoppet Ola Grind Hermo, Bård Lyngsstad, Gisle Pedersen, Tone Sølnes og Vidar Sørensen bedre og tettere enn før. Poolen med ramdomsformasjonene ble gjennomgått to ganger, med imponerende 11 poeng fra 9.500' som det beste. Treningseleiren ble avsluttet med gjennomgang av firerblokkene for firerlaget.

(...) Et solid firerlag ved siden av återren, vil selvsagt gi Prosjekt RW91 større bredde og ny entusiasme. Endelig ser vi konturene av den opprinnelige målsettingen om ett firerlag og ett återlag for deltakelse under konkurranser.

(...) Fire fra återlaget toppet treningsoppholdet med 16 poeng i tiden på et ramdomshopp, og det 20. i separasjonen. Treningmessig startet oppholdet med firer-randoms, – blokker og til slutt drilling på svinger og overgangen hentet ut fra återhoppingen. Det siste er nytt innen återtreningen, og intens trening på deler av blokkene var ingen dårlig idé. Åtterlaget med 10 personer var delt inn i fem faste par, etter modell av verdensmesterne Golden Knights. Alle blokkene ble gjennomgått, med

forskjellige kombinasjoner for å se hvilke resultater dette gir. Og så mye som mulig, vil alle bevegelser bli standardisert. En av fordelene med faste par, er at slike hopp som "ikke går opp" nå bare blir spillende for to eller fire og en sjelden gang for alle, og dermed lettere å huske.

Allerede før dette er prøvd ut i praksis på Østre Æra i sommer, har återhopping med parflyging vunnet fram som modell. Formasjonene deles inn i fire, med parene fordelt foran, venstre, høyre og bak. Fordelene er som nevnt mange sammenlignet med core-flaker-modellen, som både Swamp og RW91 brukte tidligere. Modellen med parflyging gir ikke minst en mer sikker dirdiving og fastere inndeling. Den krever imidlertid et høyere og jevnere nivå på hopperne, men tiden er absolutt inne for å intrudere noe nytt. Parflygingsmodellen vil garantert gi oss flere poeng etter hvert! (...)

Lars Brede Grøndal

Hvem kan delta i NM?

Hører det hjemme noe sted at landslaget i en idrett deltar som eget lag i NM, på lik linje med de andre konkurrentene? "Nei", sier Trond Augestad i dette innlegget.

Kan landslaget i håndball delta som lag i NM? Hva er dette for en problemstilling i et blad for fallskjermhopping? Eller er det regelrett banning ikerka å fremkaste denne

diskusjonen? Til NM i år vil denne problemstillingen bli aktuell. Fallskjermforbundet har nå via Prosjekt RW91 begynt å få et slagkraftig landslag som kommer til å hevde seg meget godt i neste års VM. De 15 som er tatt ut i år etter hard konkurranse på DeLand, vil være vårt landslag under nordisk mesterskap seinere i år, og flertallet i denne gruppen vil danne Norges landslag under neste års VM.

(...) For at denne seriositeten skal opprettholdes vil det virke latterlig om RW landslaget stilte i en NM konkurranse for å kjempe om hva? De er jo per definisjon de beste i Norge. Derfor er de på landslaget. For rekruttering kan også en slik deltakelse i NM legge et løkk på den fremtidige satsingen og rekurreringen fra klubbene. (...) Hvilken gulrot har de å trakte etter med en deltakelse om i beste fall kan gi en 5.-6. plass? Eller tør eller vil ikke enkelte lag stille på NM for de da kan bli utropt til såkalte "pause-klovner"?

(...) Hvis landslaget deltar med full tyngde, 4 firerlag og 2 återlag (...) skal da klubbene spise smulene, eller gidder de rett og slett ikke å stille opp?

(...) Fortsatt synes jeg det er latterlig at håndballlandslaget deltar som lag i NM. De synes vel også det, i hvertfall deltar de ikke...

Når det gjelder...

- ◉ reparasjoner av fallskjermutstyr
- ◉ oppgraderinger som linebytte, BOC ol
- ◉ forebyggende vedlikehold
- ◉ produksjon av deler og tilbehør
- ◉ spesialsøm

...bruk et MERKEVERKSTED!

- ◉ Sky Design Verksted har vært hovedleverandør av verkstedstjenester til F/NLFs klubber og medlemmer i over 20 år.
- ◉ Med høy kompetanse, lang erfaring, dokumenterte prosedyrer, lagerhold av godkjente råvarer i de fleste farger samt et komplett utvalg i verktøy og maskiner sikres du et raskt og fullverdig tilbud for å holde ditt utstyr luftdyktig, trygt og i orden.

SKY DESIGN VERKSTED

Dronningensgt 13, Boks 670 Sentrum, 0106 Oslo
T: 2233 6801 - email: verksted@skydesign.no

Min BASE story

JORIS VAN DRUNEN **TEKST**
KITTE **OVERSETTELSE**

Gjennom uken hoppet masse folk, og mange ble introdusert for BASE sporten. Siden været var perfekt hele uken, måtte jeg jobbe på hoppfeltet. Jeg var på Ekstremsportveko i Voss for min arbeidsgiver Icarus Canopies.

Det var likevel verd ventingen. Richard fra Trio Ludens klarte å hjelpe meg med utstyr, og vi dro av gårde til Modalen. Vi var syv hoppere totalt. Etter en fantastisk tur gjennom det Norske landskapet var vi på plass. Været kunne ha vært bedre, men litt yr kunne ikke hindre oss i å gjøre det som nå viser seg at har fått en stor innvirkning på livet mitt.

Etter en monstertur (...ja, vi hadde Ekstremsportuka i beina enda...) ankom vi exitpunktet, hvor vi alle måtte få pusten tilbake. Så gikk vi. Jeg var den tredje til å hoppe! Etter to fine sekunders frittfall med håndholdt pilot fikk jeg en liten off-heading åpning til høyre og landet trygt etter en fin skjermtur. Jeg dro fra Norge dagen etter med et lass fullt av minner, og et sterkt ønske om å hoppe mer BASE.

Nesten to måneder gikk, og jeg fikk ikke tanken på å hoppe igjen, å få mitt eget utstyr og å lære mer om BASE ut av hodet. Heldigvis er en av Icarus' konstruktører aktiv BASE hopper – og min romkamerat. Dette var nøkkelen til å komme mer inn i det. Han og en venn tok meg med til et området sør i Frankrike hvor det er masse broer. Et perfekt sted å gjøre masse

hopp, og å prøve og lære forskjellige ting. Vi delte på kjøring og rigger. Det var en god sjanse til å lære fra erfarne BASE hoppere, hopping så vel som pakking.

Etter noen få turer dit og rundt Barcelona flyttet Vrank Le Poole, en Nederlandsk BASE hopper med rundt 900 hopp, til Spania. Det var ingenting som kunne stoppe vår lille gruppe hoppere å reise ut og hoppe regelmessig. Vrank lånte meg sin andre rigg. På denne måten kunne jeg bli kurrant på både pakking og hopping, men jeg behøvde fremdeles mitt eget utstyr...

Tidligere det året, på en av mine reiser for Icarus til Russland, hadde jeg besøkt en prodisent av BASE og fallskjermutstyr i Moskva, ParAAVis. Etter å ha fått vite mer om deres utstyr ("Atmosphere" rigg og "Hacker" skjerm), forhandlet med dem og fortalt dem om interessen min for sporten fikk jeg mitt eget utstyr. I innbytte skal jeg promotere deres utstyr for alle som måtte være interessert. Sammen med vennene mine kjøpte vi også deres Direct Bag system for veldig lave hopp. Det har det blitt mange av i vårt område.

Nå da jeg var fullt utstyrt kunne vår leting etter BASE rundt i Europa virkelig starte.

Ti måneder etter, en haug nye venner og 60 hopp fra forskjellige klipper, bygninger, broer, kraner og andre objekter i Norge, Frankrike, Spania, Sveits og Italia senere ser det ut som om jeg bare er i starten. Akkurat som den dagen i Norge i juni...

●●● startet mandag 30. juni, dagen etter at

Ekstremsportveko 2003 var over.

PERSONALIA

ALDER: 25

NASJONALITET: Nederlandsk

BOSTED: Spana, Barcelona

YRKE: Selger, Europa for Icarus Canopies

ANTALL FALLSKJERMHOPP: 650

FALLSKJERMUTSTYR: Vector 3
Micron, Crossfire 2 109,
Techno 128

ANTALL BASE HOPP: 60

BASE UTSTYR: Atmosphere,
Hacker 265
BASE nummer: 892

HOVEDINTERESSER: Swooping,
BASE, Freefly

Verdon, Frankrike

Sky Design – din samarbeidspartner på fallskjermutstyr